ADO DEN HAAG POST

ADO DEN HAAG POST MAGAZINE **OKTOBER 2020**

SELECTIEFOTO 2020-2021
IN CORONA-OPSTELLING

INTERVIEW JACQUES SMIT

VAN BEZOEKERSRECORD
NAAR HELEMAAL NIETS

Colofon
ADO Den Haag Post is een
uitgave van HFC ADO Den Haag
Oktober 2020

Adres:
Haags Kwartier 55
2491 BM Den Haag

Redactie:
Jan-Hermen de Bruijn
Roeland Gelink
Roger Huygen
Marc Klaui
Jan Klijn
Frans Leermakers
Herman Lubsen
Ron Triep

Columnist:
Martin Jol
(Uit Het Têgnisch Hâgt Gegrepen)

Vaste medewerker:
Raymond Arkesteijn
(De Fotoschilder)

Grafische vormgeving:
(Studio Blanco Haug

Foto's en illustraties:
ADO Den Haag
ADO Den Haag/
Laurens Lindhout (selectiefoto)
Jan-Hermen de Bruijn
Marc Klaui
Frans Leermakers
Peter Looijen

Uit archieven van:
Willem Bitter
Jan-Hermen de Bruijn
Jan Klijn
Frans Leermakers
Jacques Smit

METEN MET VREEMDE MATEN OF SCHIETEN VANUIT DE HEUP

Van vloedgolf naar tsunami. Zo gaat het met het coronavirus op het moment van het schrijven van deze column. Als de beperkende maatregelen daarna niet verder zijn verscherpt, dan moeten wij nog blij zijn dat er überhaupt gevoetbald mag worden, zij het alleen in de Eredivisie en Eerste divisie. Zonder publiek, dat wel. En de Eredivisie Vrouwen? Ja, die kon ook doorgaan.

Nu gun ik de Eredivisie Vrouwen dat wel. Ik genoot laatst trouwens van de ADO Den Haag Vrouwen in hun treffen bij FC Twente. Met inzet en hartstocht dwongen de geelgroene Ladies een zege van 0-2 af. Ik geef toe mij te hebben laten meeslepen door hun enthousiasme. En ik weet van sommigen, dat zij heel veel voor hun sport over hebben.

Echter, de reden waarom de Eredivisie Vrouwen mocht doorgaan en alle andere sport alsmede alle voetbal onder de Keukenkampioen Divisie (waaronder ADO Onder 21) niet, riep vele vragen op. Sportminister Tamara van Ark gaf in de Tweede Kamer desgevraagd spontaan uitsluitsel. Het wekte de indruk van een ter plekke verzonnen antwoord, ondersteund door Rob Jetten, die door de interruptiemicrofoon kraaide: 'Er mag natuurlijk geen verschil worden gemaakt tussen de mannen- en de vrouweneredivisie.' Alsof het om gelijkheid moest gaan.

Ik kreeg het gevoel, dat hier bepaald geen sportspecialisten aan de gang waren, zij het wel beslissers. Het was heel logisch, dat onder aanvoering van de nationale sportkoepelorganisatie NOC*NSF de tophockeyers, -volleyballers, -basketballers en -handballers zich hardop afvroegen: Eredivisie Vrouwen wel, waarom wij niet? Een redenatie, uitgaand van de topsportgedachte. Natuurlijk heeft de overheid een belangrijk punt, als het gaat om het beperken van reisbewegingen. Dan nog blijft de vraag, waarom Eredivisie Vrouwen wel mocht doorgaan. Vanwege die CAO's die de meiden bij twee, drie topclubs hebben? Of heeft de regering zich laten meeslepen door alles wat die Oranjeleeuwinnen hebben losgemaakt bij publiek en commercie? Zij vormen inmiddels commercieel gezien een A-merk. Echter, dit gegeven gaat toch echt niet op voor de hoogste nationale vrouwencompetitie.

Dan constateer ik toch even nuchter als meedogenloos, dat menig team uit de Eredivisie Vrouwen in sportieve krachtmetingen met jongensjunioren Onder 17 van een doorsnee amateurclub de grootste moeite heeft. Dan is de vraag gerechtvaardigd wat het argument is, dat de Eredivisie Vrouwen wel mag doorgaan en Tweede en Derde divisie en Onder 21 niet. Om dan nog maar te zwijgen over de topteams van vele andere sporten. Het lijkt erop, dat er met vreemde maten is gemeten. Of een motief is bedacht, alsof het schieten vanuit de heup betreft.

Frans Leermakers

JACQUES SMIT: BESCHEIDEN, NUCHTER EN TOCH EEN CARRIÈRE MET ALLES D'ROP EN D'AAN

VANUIT ZIJN HUIS- EN SLAAPKAMER KIJKT HIJ ZO OP DE **HUIDIGE TRAININGSLOCATIE** VAN **DE PROFS VAN ADO DEN HAAG**. HIJ ZIT ER ZO DICHT OP, DAT ENIGE AANMOEDIGING DIE VAN **ALEKSANDAR RANKOVIC** SIMPEL KAN OVERSTEMMEN. ECHT ONDER DE INDRUK ZEGT JACQUES SMIT NIET TE ZIJN VAN DE **TRAININGSACTIVITEITEN** OP SPORTPARK PRINSES IRENE.

Jacques Smit, net een maand bezig aan zijn tachtigste jaargang, kent zo zijn twijfels over de intensiteit van de geelgroene oefensessies. En de frequenties ervan. 'Tsja, ik heb het anders meegemaakt. Natuurlijk, ik weet het, ruim vijftig jaar geleden stopte ik met betaald voetbal. Vorige eeuw dus, ja. Maar ja, ik werkte keihard op de training. En dat na mijn werk, want ik ben altijd semiprof geweest. David Westhoven, Rinus Loof en Ernst Happel waren mijn trainers. Het verbaast je natuurlijk niet, dat mijn bewondering voor Happel enorm was. En eigenlijk nog steeds is!'

'Man, wat was hij goed. Door niets te zeggen, door alles in enkele woorden aan te geven, door alles voor te doen op de training. En goed ook. Wat zeg ik? Nog beter te

doen dan wij als spelers het konden! Dat verhaal over de flesjes die hij van de lat schoot is bekend. Veel later zag ik hem op de Duitse televisie alle ballen feilloos door die muur met gaten jagen. En dat achteloos, met zijn handen in zijn zakken!'

Voor Jacques Smit stopte de teller bij 101 competitiewedstrijden, waarin hij eenmaal scoorde. Hij speelde 11 bekerduels, 9 Europese bekerwedstrijden en 32 oefenduels. De verdediger beëindigde zijn profloopbaan noodgedwongen wegens een slepende dijblessure. Verrassend genoeg was ADO niet de club waar hij jochie van negen begon. 'Hoewel ik daar wel wilde beginnen', zegt hij zeven decennia na dato. 'ADO nam toen geen jongens onder de tien jaar aan, dus ben ik naar RVC gegaan. Dat speelde toen ook in het Zuiderpark. Een jaar later ging ik toch naar ADO. Ik denk, dat mijn vader mij aanmeldde. Of ikzelf, weet ik niet meer precies. Maar ja, eerst proeftraining en -wedstrijdje spelen. Toen werd ik aangenomen.'
Eenmaal in het (toen) roodgroene shirt gehesen ging het snel. 'Sjakie' bleek talent te hebben. Via de pupillen, junioren D, C. B en A. Ik was linkeraanvaller en -middenvelder. Op een dag kwam trainer Daaf Westhoven naar mij

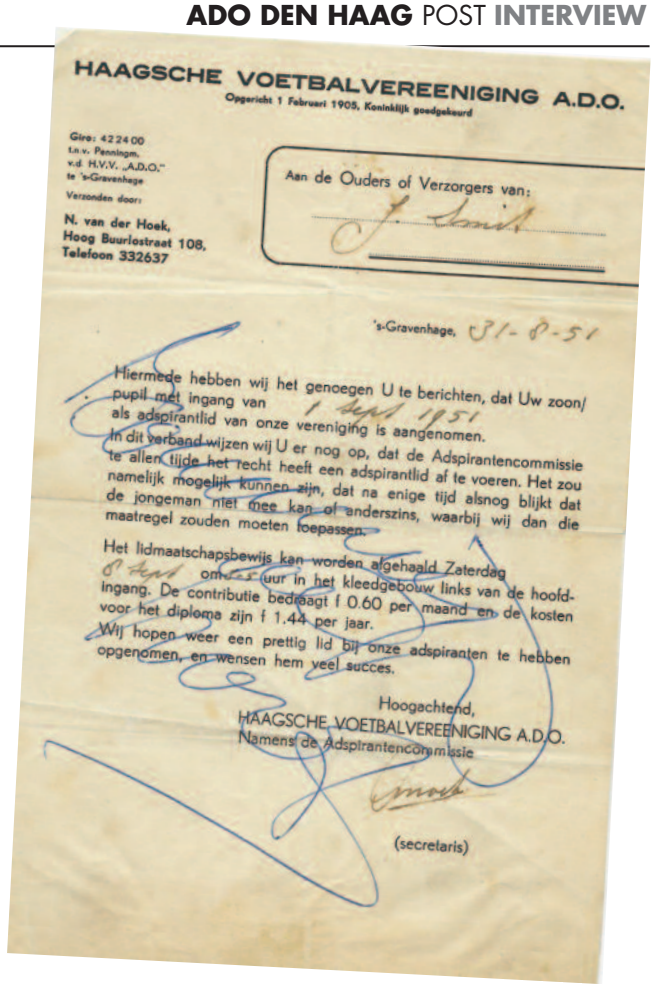

HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING A.D.O.

Opgericht 1 Februari 1905, Koninklijk goedgekeurd

Giro: 422400
t.n.v. Penningm.
v.d. H.V.V. „A.D.O."
te 's-Gravenhage

Verzonden door:

N. van der Hoek,
Hoog Buurlostraat 108,
Telefoon 332637

Aan de Ouders of Verzorgers van:
J. Smit

's-Gravenhage, 31-8-51

Hiermede hebben wij het genoegen U te berichten, dat Uw zoon/pupil met ingang van 1 Sept. 1951 als adspirantlid van onze vereniging is aangenomen.
In dit verband wijzen wij U er nog op, dat de Adspirantencommissie te allen tijde het recht heeft een adspirantlid af te voeren. Het zou namelijk mogelijk kunnen zijn, dat na enige tijd alsnog blijkt dat de jongeman niet mee kan of anderszins, waarbij wij dan die maatregel zouden moeten toepassen.

Het lidmaatschapsbewijs kan worden afgehaald Zaterdag 8 Sept. om 5 uur in het kleedgebouw links van de hoofdingang. De contributie bedraagt f 0.60 per maand en de kosten voor het diploma zijn f 1.44 per jaar.
Wij hopen weer een prettig lid bij onze adspiranten te hebben opgenomen, en wensen hem veel succes.

Hoogachtend,
HAAGSCHE VOETBALVEREENIGING A.D.O.
Namens de Adspirantencommissie

(secretaris)

De brief, waarin stond dat Jacques Smit was aangenomen als lid van ADO.

Jacques Smit (rechts) als junior in duel met Jan de Harder, zoon van Bertus.

De talentvolle ADO-jeugd tijdens een toernooi van TURU Düsseldorf.

toe. ‘Wil jij rechtsback spelen?’ vroeg hij. De vraag verraste mij. Ik zei: ‘Op die plaats heb ik nog nooit gespeeld, maar ik zal het proberen’. Het ging goed en zo is het vrijwel altijd gebleven, ook al heb ik ook tijden linksachter gespeeld.’

‘Ik kwam in prachtige elftallen terecht.
Met Hans Wijnants, Jaap Advocaat, Hannie Aardse, Henk Berkepeis, Alex Hoff, Theo Verlangen, Martin van Vianen, Maarten Trommel, Maarten de Vos (ja, die later een bekende voetbaljournalist werd), Hans Janssen (later heette hij Renierie), Japie van den Berg, Nico de Wit en Peter Hoet. Wij deden mee aan vele internationale toernooien. In Duitsland, in Frankrijk, speelden tegen internationaal gerenommeerde ploegen en vielen zo nu en dan in de prijzen. En niet te vergeten het eigen Internationale Jeugdtoernooi! Ja, het waren mooie tijden.’

In het begin van het seizoen 1959-1960 worstelde het eerste elftal van ADO met een gigantisch probleem in de verdediging. De vaste linkerverdedigers Adri de Lugt en Theo Kleindijk waren geblesseerd. Van de weeromstuit werd Guus Haak omgeturnd van middenvelder tot verdediger. Toch besloot de technische staf het met de achttienjarige Jacques Smit te proberen. De man in kwestie herinnert zijn debuut in het eerste zich nog als de dag van gisteren. ‘In Venlo was dat. Stadion De Kraal, uit tegen VVV. Tegen die lange, merkwaardige en grappige speler van VVV, Herman Teeuwen, die trouwens twee keer scoorde. Voor ADO, in eigen doel dus. En voor VVV, de winnende treffer… Het leek erop, dat ik een basisplaats had veroverd. Tot mijn vierde wedstrijd, thuis tegen Volendam in het praktisch uitverkochte Zuiderpark. Bij een botsing met Harmen Veerman van Volendam brak ik mijn kuitbeen. Per brancard het veld af, vervolgens lang, heel lang revalideren. Ja, en eenmaal terug op het veld je plek weer zien te veroveren via het tweede elftal. Ik had ook nog de pech in militaire dienst te moeten. Ja, toen gold nog de dienstplicht. Op een bepaald moment draaide ADO niet lekker. De plaats op de ranglijst was benauwend. Herman Choufoer, toen zeg maar technisch manager, wilde Henk Jans als stopperspil vervangen door Jan van der Meer die normaal linksback speelde. Choufoer had mij in gedachte als linksback. Maar ja, als je net onder de wapenen was, moest je de eerste paar maanden ook in het weekeinde in de kazerne blijven. Ik zat toen in Amersfoort. Choufoer ging praten met mijn commandant en deze gaf mij vrijstelling.

De selectie van ADO (seizoen 1963-1964) na de ‘Grote Schoonmaak’. Jacques Smit, vooraan derde van rechts.

Dus, ik naar Den Haag en spelen tegen PSV. Die wedstrijd wonnen wij ook nog. Maar ja, daarna toen bekend werd in de media hoe Choufoer mijn vrijstelling had bewerkstelligd, volgde er een hele polemiek in de kranten, zeg. Er was een moeder, die vertelde in een ingezonden brief, dat haar zoon op de kazerne moest blijven en op zondag niet kon spelen bij zijn club. Maar de kranten namen het voor mij op, want ik speelde in de Eredivisie en die jongen bij een amateur-vierdeklasser.’
Smits gedrevenheid en grote inzet bevielen ook Ernst Happel. Op zijn beurt adoreerde Smit zijn Oostenrijkse oefenmeester. Zoals hij ook de grootste bewondering koesterde voor ADO’s grote mannen van toen als Carol Schuurman, Mick Clavan, de inmiddels gestopte (en nog even teruggekeerde) Theo Timmermans en Guus Haak. ‘Joh, Mick Clavan. Wat een geweldige voetballer. Die zorgde ervoor, dat je veel beter ging voetballen dan je normaal gesproken dacht. Hij gaf je ballen aan, waarmee je geweldig uit de voeten kon. En zat je vast, dan kwam hij te hulp en kon je weer gewoon verder. Dat is een gave, hoor. Maar ja, na een seizoen had Happel genoeg

van wat hij noemde eigenzinnige vedetten. Die spelers, de grote namen, moesten eruit. Talentvolle jeugd moest een kans krijgen. Plus wat aankopen, Hassie van Wijk, Lambert Maassen en later Kees Aarts. En anders? Dan ga ik weg, zei Happel. En zo verlieten Schuurman, Clavan, Den Engelse en nog wat spelers ADO. Ja, dat was wat hoor, de gevestigde orde er in één klap uit. Maar ja, na wat aanloopproblemen kwam het uiteindelijk goed met ADO, dat uitgroeide tot een structurele subtopper.'
Is die Grote Schoonmaak te vergelijken met de huidige gang van zaken bij ADO Den Haag? Jacques Smit: 'In zekere mate wel, ja. Als ik lees en zie wat er nu gebeurd is met Lex Immers, Tom Beugelsdijk en Danny Bakker en de komst van al die nieuwelingen, dan denk ik: toen is het ook zo gegaan. Maar ja, je moet nog afwachten hoe het nu uitpakt. Ik dacht afgelopen winter al met de komst van Alan Pardew en al die huurlingen: er gaat iets gebeuren. Dat pakte totaal verkeerd uit. Maar al met al, ADO speelde al een tijd niet goed en er moest wel iets gebeuren.'

Een beeld uit ADO-Ajax, waarin Jacques Smit duellert met Piet Keizer (rechts). Jan Villerius (links) verleent bijstand.

Hoe grillig een trainer kan zijn ondervond Jacques Smit ook aan den lijve. 'Oh ja, in Brescia, uit voor de Intertoto, speelde ik de pannen van het dak. Men vond mij zelfs de uitblinker van de wedstrijd. Vervolgens reisden wij direct door naar FC Biel, dat ook in onze poule zat. Nou, ik dacht, dat ik in Zwitserland ook zou spelen. Mooi niet, Harry Vos speelde in mijn plaats. Happel zei: ik moet jeugd ook een kans geven. En dat had je maar accepteren. Happel dacht dus niet alleen maar in het heden, maar ook aan de toekomst. En als de omstandigheden het toelieten dan schroomde hij niet ernaar te handelen. En zo kon gebeuren, dat dingen waarvan je dacht dat ze logisch zouden zijn juist niet voorkwamen en andersom. Ik heb zodoende geleerd te aanvaarden in het besef, dat een trainer niet alleen rekening kan houden met het individuele belang van een speler, maar ook verder moet kijken in het belang van de ploeg of de club. En ach, ik wist wat Happel van mij vond. Dat hij altijd op mij kon rekenen en ik nooit echt moeilijk deed als ik onverwacht niet in de basis stond.'
'Misschien was ik wel een gemakkelijke speler voor een trainer. Laat ik wel wezen: ondanks de pech, de ups-and-downs, die in een voetballoopbaan onvermijdelijk zijn, heb ik een prachtige tijd gehad in het eerste. Zo'n tien jaar lang, van 1959 tot en met 1969. Drie bekerfinales meegemaakt, die van 1964, 1966 en 1968. Die eerste verloren wij door strafschoppen tegen Fortuna'54 in Eindhoven. De tweede met 1-0 van Sparta in de stromende regen in de Kuip. En laat nou bij Sparta Daaf Westhoven trainer zijn, mijn eerste trainer bij ADO! En de derde, in 1968 'thuis' tegen Ajax, won ADO voor de eerste keer de bekerfinale. Toen was ik reserve, maar er wel nauw bij betrokken. En zo voelde ik het ook.'

Blessurepech was ook de oorzaak, dat Jacques Smit wat had moeten worden 'de trip van zijn leven' misliep: de trip, die van zeven weken, die ADO maakte door Amerika in 1967. 'Ja, dat was echt jammer.' Jacques staat op en haalt uit een kast een programmaboek van één van de wedstrijden, die in Amerika zijn gespeeld. 'Kijk, hier staat de selectie afgedrukt. Met mijn naam en foto erbij. Die bladen werden uiteraard gemaakt voordat ADO naar Amerika vertrok. Zonder die blessure was ik meegegaan. Maar helaas. Dan denk ik maar zo: er zijn ergere dingen op de wereld. Bovendien heeft de spelersgroep mij altijd betrokken gehouden. Ik hoorde erbij, vonden zij. Zijn er

In training voor Walking Football. Jacques Smit tweede van links.

Amerika-reünies, ik word altijd uitgenodigd. Inderdaad, die groep was zo hecht, ongelooflijk. Niet alleen de spelers, ook de trainers en bestuursleden. Helaas is ons nu een aantal van hen ontvallen. Bij de uitvaart van hen waren velen erbij'.
'Betrokkenheid stond destijds hoog in het vaandel', meldt Jacques. 'Ook sociale betrokkenheid. Ik werd na die slepende dijblessure afgekeurd voor betaald voetbal. En toch zorgde manager Eddy Hartmann ervoor, dat ik werd doorbetaald. Ik heb nog geprobeerd door te gaan, maar de dokters bleven erbij: je bent afgekeurd. Toch wilde ik op een of andere wijze blijven voetballen. Wim de Korte (ook oud-speler van ADO, red.), die fysiotherapeut is, behandelde mij en kreeg het voor elkaar dat ik toch kon blijven spelen op lager niveau. En zo ik doe nu nog aan walking football. Toen ik er voor het eerst van hoorde, dacht ik: walking football? Flauwe kul, een grap? Werd overgehaald toch maar eens te gaan kijken en een trainingkje mee te doen. Het begon bij ADO Den Haag, op De Aftrap. En toen het complex compleet op de schop ging en werd gerenoveerd, verhuisden wij naar het complex van Laakkwartier. En daar zitten wij nog. Geweldige gastvrijheid, uitstekende verzorging daar. Alleen toer-

nooien doe ik niet meer mee, trainingen nog wel. Het is goed, leuk en gezellig. Zo blijf ik lekker in beweging en lekker fit'. Jacques Smit combineerde zijn loopbaan als voetbalprof met zijn werk. 'Op mijn veertiende ben ik al gaan werken bij mijn pa. Die zat ik de kolen, olie, kortom de brandstoffenhandel. Later werkte ik in de garage aan de Van Ostadestraat. Hadden wij de benzinepomp erbij. Ja, midden in de woonwijk, de Schilderswijk. Kun je je nu niet meer voorstellen, zo'n pomp in die drukke wijk. Ik

Jacques Smit (rugnummer 2) probeert met teammaats PSV-kanon Willy van der Kuijlen van schieten af te houden.

ken er nog eentje, aan de Regentesselaan. Ik kwam van de MULO, toen ik begon te werken. Maar ik moest van pa wel verder studeren aan de avondschool. Ik heb ook gewerkt bij een elektrohandel, bij drukkerij Klop aan de Lepelstraat. Na mijn voetballoopbaan ben ik gaan werken bij het Ministerie van VWS in een administratieve functie. Daar ging ik op mijn 61e met vervroegd pensioen. John Bolman vroeg mij vervolgens bij hem te komen werken en dat heb ik gedaan tot mijn 73e. Al die omschakelingen waren wat mij betreft niet zo groot, omdat ik altijd wel wat om handen had.'
Mijn betrokkenheid bij ADO? Is er altijd geweest.
Na mijn profloopbaan speelde ik bij de veteranen en lagere elftallen. Met Wil, mijn vrouw, bezoek ik alle wedstrijden van het eerste elftal. En ik zit in de Financiële Commissie van de vereniging. ADO heeft mij veel gebracht en gegeven. Zo lang het kan wil ik erbij betrokken blijven.'

Frans Leermakers

De advertentie in het programmablad van toen 'De Sportgids'.

LOOPBAAN IN CIJFERS

1950: (jeugd)lid van RVC
1951: (jeugd)lid van ADO
1959-1969: 101 competitiewedstrijden, 11 bekerwedstrijden, 9 Europese wedstrijden, 32 oefenduels
Debuut: op 11-10-1959 bij VVV-ADO 3-1 (18 jaar, 1 maand en 4 dagen)
Enige competitiedoelpunt: op 17-01-1965 bij ADO-GVAV 4-1
Laatste competitiewedstrijd: op 17-03-1968 bij ADO-Sittardia 4-0 (26 jaar, 6 maanden en 10 dagen)
Laatste Europese wedstrijd: op 15-06-1968 bij Lugano-ADO 1-2 (26 jaar, 9 maanden en 8 dagen)
Laatste oefenwedstrijd: op 08 08-1968 bij FC Den Bosch-ADO 0-3 (26 jaar, 11 maanden en 1 dag)

Diverse invitaties voor Haags Jeugdelftal, Jong Oranje en Nederlands Militair Elftal.

De 18-jarige Jacques Smit.

Jacques Smit schiet doelman Ton Thie te hulp in de Rotterdamse Kuip bij een doelpoging van Feyenoorder Piet Kruiver.

MEDEDELINGEN

Geselecteerd

Ook in de afgelopen tijd kwamen de nodige invitaties voor spelers van ADO Den Haag binnen voor nationale selecties. Sommigen kwamen in actie, anderen niet vanwege de aangescherpte coronamaatregelen van de overheid.
Ilay Elmkies was op pad met het Israëlisch nationale elftal. Tegen Slowakije en Tsjechië was hij niet actief, maar wel tegen Schotland. Een belangrijk duel voor plaatsing voor het EK. Het werd 0-0 en in de verlenging stond Ilay in het veld. Israël dolf het onderspit via strafschoppen. Ilay heeft voor november weer uitnodigingen op zak. Israël speelt dan tegen Noorwegen (11 november), Tsjechië (15 november) en Schotland (18 november).
Andrei Ratiu is opgeroepen voor de selectie van Roemenië onder 21. Op 17 november speelt dit team de EK O21-kwalificatiewedstrijd tegen Denemarken. Succes, Andrei!
Jonas Arweiler en David Philipp zitten in de voorlopige selectie van Duitsland onder 21. Op 12 november staat een vriendschappelijke interland op het programma tegen Slovenië en op 17 november de EK O21-kwalificatiewedstrijd tegen Wales.

Kilian Nikiema werd geselecteerd voor het Nederlands elftal onder 18. Deze ploeg zou twee oefeninterlands spelen tegen Frankrijk op het complex van ARC in Alphen aan den Rijn. De aangescherpte coronamaatregelen dwarsboomden het voornemen.
Anthony Baro Rodrigues, Sem Eekhout, Caleb Kramer en Irfan Karjijowidjojo kregen bericht uit Zeist, dat zij deel uitmaken van de voorlopige selectie van Nederland onder 15.

Barbara Lorsheyd kreeg van de nationale vrouwenbondscoach Sarina Wiegman een oproep voor de Oranje Leeuwinnen om de laatste klussen te klaren voor kwalificatie voor het EK 2022. Tegen Estland slaagde de missie al door in Groningen met 7-0 te winnen. Barbara kwam overigens niet in actie. Op 27 oktober stond de interland tegen Kosovo in Pristina op het programma.

INTERLAND

Er vond op 13 oktober jl. een heuse interland plaats in het Cars Jeans Stadion. Mexico, dat eerder al speelde tegen Nederland en met 1-0 won, oefende tegen Algerije, de houder van de Afrika Cup. Mexico-Algerije eindigde in 2-2. Er waren natuurlijk geen toeschouwers in het stadion, maar de wedstrijd trok wel miljoenen tv-kijkers. Uiteraard in de betrokken landen, maar ook in de rest van de wereld. En de Mexicaanse televisie maakte er veel werk van met onder meer een mooie reportage van Den Haag en het stadion. De Algerijnse selectie trainde overigens een aantal dagen op De Aftrap.

CONTRACT

Jamal Amofa verlengde zijn contract met ADO Den Haag tot de zomer van 2022. Exact honderd dagen na het ondertekenen van zijn eerste contract kwamen beide partijen tot verlenging overeen. Een teken, dat de jonge verdediger progressie maakt en de club daarmee zeer content is. Nieuw is Nigel Owusu. Hij komt over van AZ. Ook Nigel, die in eerste instantie aansluit bij de selectie van Onder 21, tekende een overeenkomst tot zomer 2022.

AANGETROKKEN

Dario del Fabro

Tot zelfs na het sluiten van de transferwindow trok ADO Den Haag nog nieuwe spelers aan. Van Juventus werd Dario Del Fabro gehuurd. Hoewel de verdediger nog niet uitkwam voor het keurkorps van de 'Oude Dame' bezit hij toch een brok ervaring. Dario is afkomstig van Cagliari. Daar speelde hij tot Juventus hem vastlegde en uitleende aan achtereenvolgens Leeds United, Ascoli, Pisa, Navara, Cremonese en het Schotse Kilmarnock. Spits Nikos Karelis bezit nog meer ervaring en zeker op het hoogste internationale niveau. De 19-voudige Griekse international (3 goals) begon zijn loopbaan bij Ergotelis op zijn geboorte-eiland Kreta. Daarna trok hij naar Rusland om uit te komen voor Amakr Perm. Echt succesvol was hij vervolgens voor Panathinaikos, waar hij de belangstelling opwekte van KRC Genk. Bij de Belgische club kwam hij tot 75 wedstrijden en 33 treffers. PAOK Saloniki en Brentford waren zijn laatste stations, waar hij overigens werd achtervolgd door blessurepech. Hij hoopt weer zodanig fit te zijn om ADO Den Haag aan de nodige productie te helpen.

Verhuurd

Tegenover de spelers die afgelopen maand nog werden aangetrokken stond het vertrek van Danny Bakker. Hij wordt verhuurd aan Roda JC. Na Tom Beugelsdijk en Aaron Meijers (beiden naar Sparta), Lex Immers (NAC) is Danny de vierde jarenlange kracht die naar elders vertrekt. Met Beugelsdijk is hij ook voortgekomen uit eigen gelederen na bij Laakkwartier te zijn gescout. Eerder speelde hij voor Juventas, zijn eerste vereniging. Sinds 2013 kwam Danny uit voor ADO Den Haag 1, waarvoor hij uiteindelijk 183 duels speelde en daarin 10 doelpunten maakte.

International Department

Om de commerciële mogelijkheden verbreden en vergroten heeft ADO Den Haag een International Department opgericht. Het is een onderdeel van het meerjarenplan 'Road to 2023'. Ji Lugang (foto) gaat fungeren als 'Head of International Department'. De afdeling heeft enerzijds het doel om meer zakelijke kansen te genereren en te benutten buiten de eigen landsgrenzen, anderzijds om een koppeling te maken met de internationale gemeenschap in Nederland.

NOSTALGISCHE KALENDER

Kick Uitgevers brengt in november diverse nostalgische voetbalkalenders uit, waaronder een speciale van ADO. In deze kalender foto's van onder anderen Aad Mansveld, Dick Advocaat, Theo Timmermans, Carol Schuurman en het elftal van ADO, dat in 1943 kampioen werd van de Eerste Klasse West II. Dit alles in kleur. En dat is uniek, omdat de meeste foto's oorspronkelijk in zwart-wit zijn gemaakt. De kalender kost € 24,95 en is te bestellen via de website www.kickuitgevers.nl (Mooie cadeautip voor de feestdagen in december.

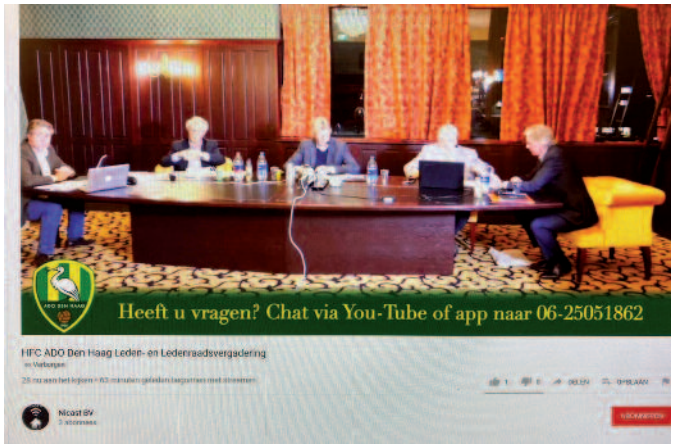

VERGADERINGEN

De 47e Algemene Ledenvergadering en in aansluiting daarop de 84e Algemene Ledenraadsvergadering van HFC ADO Den Haag hadden plaats op bijzondere wijze. Vanwege de coronabeperkingen waren deze op 26 oktober jl. online. Het bestuur was bijeen in de Senaatskamer van het Cars Jeans Stadion, de leden zaten ‘thuis voor de buis’. Er werd tamelijk gretig gebruik gemaakt van de mogelijkheden tot het stellen van vragen en het maken van opmerkingen. Het was wennen, maar het ging ook heel redelijk. En, er waren ‘leermomenten’ om het de volgende keer nog beter te doen. Al hopen wij natuurlijk allemaal, dat er dan weer fysiek kan worden vergaderd.

Van NV ADO Den Haag leverde Financieel Directeur Jachin Wildemans zijn bijdrage vanuit huis.

Ledenraad

Tijdens de Algemene Ledenvergadering van HFC ADO Den Haag traden Jan-Hermen de Bruijn en Wietze Smid toe tot de Ledenraad. Het bestuur stelde hen kandidaat, er waren geen tegenkandidaten en de leden gingen akkoord met het voorstel. Jan-Hermen de Bruijn en Wietze Smid komen in de plaats van Hans Verbeek en Hans Veugelers, die zich niet meer herkiesbaar stelden. Wel herkiesbaar en herkozen zijn Sylvio Mansveld, Ruud Schutte en Joop Strang. Alle gekozenen en herkozenen van harte gefeliciteerd! En de afgetreden ‘Hansen’, dank voor de jarenlange inzet en bijdragen!

Financiële Commissie

Wim van Laar is het nieuwe lid van de Financiële Commissie. Door het terugtreden van Hans Veugelers stelde het bestuur voor Wim van Laar te benoemen voor het controleorgaan. Er waren geen tegenkandidaten, de Ledenraad ging akkoord met het bestuursvoorstel. Jacques Smit, het andere lid van de Financiële Commissie, stelde zich wel herkiesbaar en de ledenraad ging ook hiermee akkoord. Welkom Wim en veel succes en wijsheid. Ook Jacques gefeliciteerd met de herbenoeming. En Hans, nogmaals dank voor de vele jaren, dat je je inzette voor de Financiële Commissie.

Frans Derks

Overleden

Ook in de afgelopen maand is ons een aantal bekenden ontvallen: **John Arzbach,** oud-directeur ad interim van NV ADO Den Haag, overleed op 68-jarige leeftijd. Oud-lid **Gerard Sorel** werd 73 jaar oud. Elders in deze ADO Den Haag Post staat een necrologie over hen. En verder vernamen wij, dat **Herman van der Graaff** (77) niet meer is. Menig jeugdleider van ADO Den Haag kent hem als één van de gezichten van de jeugdopleiding van Feyenoord en als icoon van Varkenoord. Op 89-jarige leeftijd overleed oud-scheidsrechter **Frans Derks**. Hij floot in de jaren zestig en zeventig menige wedstrijd van ADO en FC Den Haag. Hij was ook de spelleider van de bekerfinale in 1975 tussen FC Den Haag en FC Twente. Ons medeleven gaat uit naar de nabestaanden.

HERINNERING AAN... JOHN ARZBACH

MEDIO SEPTEMBER OVERLEED **JOHN ARZBACH** OP DE LEEFTIJD VAN 68 JAAR. VAN SEPTEMBER 2007 TOT APRIL 2008 FUNGEERDE HIJ ALS **INTERIM DIRECTEUR VAN NV ADO DEN HAAG**. DAARVOOR WAS HIJ **VOORZITTER** VAN DE BUSINESSCLUB, **BUSINESS TOT BUSINESS DEN HAAG.** DEZE FUNCTIE VLOEIDE VOORT UIT ZIJN DIRECTEURSCHAP VAN **HOMMERSON CASINO'S,** DAT EEN TIJD HOOFD- EN SHIRTSPONSOR WAS VAN ADO DEN HAAG.

John Arzbach, opvolger van John van Ringelenstein, die de vertrokken Piet van de Pol tijdelijk verving, verkeerde tijdens zijn interim directeurschap in een voor ADO Den Haag zeer woelige periode. Na de verhuizing van het Zuiderpark naar het Forepark kende ADO Den Haag grote financiële problemen. Uiteindelijk bleek Mark van der Kallen, een zakenman uit Rijswijk, bereid bij te springen, de financiële nood te lenigen en hij werd uiteindelijk ook grootaandeelhouder van de club. De komst van André Wetzel als trainer en technisch directeur luidde het vertrek in van Arzbach. Deze vond, dat de het besluit van de Raad van Commissarissen en eigenaar Mark van der Kallen Wetzel te benoemen buiten hem om waren gegaan. Arzbach zag hierin gebrek aan erkenning van zijn bevoegdheden als directeur en trad terug. Zijn opvolger, Harm de Boer, de huidige voorzitter van de vereniging HFC ADO Den Haag, werd de derde interim directeur van NV ADO Den Haag op rij. ADO Den Haag dankt John Arzbach voor alles wat hij heeft gedaan en betekend. Ons medeleven gaat uit naar zijn nabestaanden, die wij alle sterkte toewensen.

HERINNERING AAN... GERARD SOREL

MET GERARD SOREL IS EEN **ZACHTAARDIG EN SOCIAAL BEWOGEN MAN** HEENGEGAAN. HIJ WAS **GEEN STERVOETBALLER**, MAAR WEL EEN HARTSTOCHTELIJKE SPELER IN DE LAGERE ELFTALLEN VAN HET ADO UIT DE JAREN ZESTIG EN ZEVENTIG. LATER, EIND JAREN TACHTIG EN BEGIN JAREN NEGENTIG BLIES NOG ZIJN PARTIJTJE MEE IN DE **ZATERDAGAFDELING**. MET ZIJN OPTREDEN IN DIE TEAMS LIET HIJ BLIJKEN HOE TROTS HIJ WAS ADO'ER TE ZIJN.

Gerard Sorel (rechts) tijdens een PensionADO-dag met Loek van Noort, Karel Brantz en Tom Clavan.

Gerard speelde trouw zijn wedstrijden op zijn niveau met een echte ADO-instelling: elke minuut, die je speelde, je waarmaken. Hij wilde niet verliezen, maar winnen. Dat wilde hij uitsluitend realiseren op de sportiefste wijze van het woord. Geen trucs, geen professioneel duwtje, maar alleen met zuiver spel. Dat heeft hij altijd waargemaakt. En buiten de wedstrijd nam hij volop deel aan de gezelligheid. Hij was breed geëngageerd, je kon over alles met hem praten. Hij was altijd opgeruimd, vriendelijk en vooral positief. Hij werkte op het Haagse stadhuis, bij onderwijs en sociale zaken. Ook daar deed hij alles voor zijn taak die aan hem was toevertrouwd. Hij haalde alles uit de dossiers wat er in zat. Ook hier was het als bij voetbal op welk niveau: honderd procent inzet, oprechtheid, betrokkenheid en veel begrip voor alle denkbare aspecten. Zo kennen wij hem ook als PensionADO en van de PensionADO-dagen, waarvan hij een trouw bezoeker was. De foto's, die hij bij deze gelegenheden kreeg van Joop Marcussen, stelde hij zeer op prijs.

Al enige jaren was zichtbaar dat zijn gezondheid helaas steeds meer werd aangetast. Veel spraken wij er niet over, maar bij het afscheid liet hij steeds wel iets merken. Bij het wat gereserveerde tegen beter weten in geuite 'Tot ziens', volgde resoluut uit zijn mond: 'Ik hoop het'. En hij glimlachte erbij, zich realiserend en erin berustend, dat zijn einde naderde. Op 14 oktober krijgen wij het bericht, dat Gerard het wel genoeg vond en koos voor vrijwillige levensbeëindiging. Hij werd 73 jaar.
Dank Gerard, dank voor alles wat je hebt betekend en hebt gedaan voor ADO. Ons medeleven gaat uit naar zijn nabestaanden, die wij alle sterkte toewensen.

UIT DE VERZAMELING VAN JAN KLIJN

HELMUTH KNOLLMANN,
EERSTE BUITENLANDER IN DIENST VAN ADO

EEN STRAF OP SCHOOL LEIDDE TOT EEN VERZAMELWOEDE OVER ADO, DIE ZIJN WEERGA NIET KENT. JAN KLIJN WERD OP EEN DAG DE KLAS UITGESTUURD, KWAM TERECHT IN EEN ROMMELHOK WAAR HIJ INTERESSANTE FOTO'S AANTROF. DIE STRAF MOCHT VOOR HEM LEVENSLANG DUREN, WANT DIE FOTO'S INSPIREERDEN HEM ALLES, MAAR DAN ALLES TE VERZAMELEN OVER SPELERS VAN ADO VAN DE JAREN VIJFTIG TOT EN MET HEDEN.

Vandaar, dat hij in ADO Den Haag Post de ruimte krijgt iets van zijn passie te delen. Zoals bijvoorbeeld over Helmuth Knollmann, de eerste buitenlander die voor ADO speelde. In de zomer van 1955 kwam hij van Viktoria Gesmold, waaraan ADO toen een kleine vergoeding moest betalen. Van een echte aankoop was dus geen sprake. In feite kwam er een snelle, technisch bekwame rechtsbuiten aanwaaien, die dan wel de concurrentie aan moest met Harry Vreken.
Tot een indrukwekkend aantal wedstrijden kwam Helmuth Knollmann niet. In zijn debuutjaar in het Zuiderpark kwam hij noch in competitie noch in bekerverband uit voor ADO 1. In 1955-1956 was hij goed voor 17 competitieduels en een bekerwedstrijd. Tweemaal scoorde hij dat jaar in competitieverband, op 13 november 1955 in de thuiswedstrijd tegen Limburgia (5-2) en op 29 januari 1956 thuis tegen EBOH (ook 5-2). Zijn laatste treffer in roodgroene dienst viel op 22 augustus 1956 in de bekerwedstrijd thuis tegen Alphen (7-0). Dat seizoen (1956-1957) werd ADO kampioen van de Eerste divisie A en promoveerde voor het eerst naar de Eredivisie. Knollmann speelde in deze competitie geen enkele wedstrijd in ADO 1, maar had wel een aandeel in de titel die ADO 2 veroverde en promoveerde naar de Reserve Eredivisie. In de zomer van 1958 verhuisde hij naar net naar de Eredivisie gepromoveerde stadgenoot SHS. Op Houtrust

ADO 2, dat in 1956-1957 evenals ADO 1, kampioen werd met Helmunt Knollmann (links, voorste rij).

stond hij twee voetbaljaargangen onder contract. In het eerste jaar speelde hij er 30 competitiewedstrijden en drie bekerduels. In het tweede jaar kwam hij niet in actie en keerde vervolgens terug naar zijn vaderland om daar drie seizoenen te spelen voor Hamborn 07.

UIT HET TÊGNISCH HÂGT GEGREPEN

martin jol

‘Hoe dan ook, laten wij onze zegeningen tellen’

Terwijl ik dit opschrijf hoor ik net dat er in ons land weer in één dag 8.763 nieuwe coronagevallen bij zijn gekomen. De crisis waarin we ons bevinden is ongekend en is alles bepalend voor wat we doen iedere dag. We hebben weken achter de rug waarin we soms wel twee keer zijn getest. Bovendien ondergaan wij sinds kort ook een regelmatige bloedtest om te kijken of er al antilichamen in ons bloed zijn. We zitten bij ADO in een redelijke bubbel, maar hebben alles natuurlijk niet in de hand; de spelers gaan tenslotte ook iedere dag naar huis.

Ik kom nu trouwens net van een test vandaan. Gelukkig inmiddels een sneltest. Dan is al na 15 minuten de uitslag redelijk duidelijk. En wellicht hebben we over een maand zelfs al een blaastest. Dan gaat het nog sneller. Ik denk ook dat zo’n blaastest heel belangrijk kan zijn voor het voetbal, want als het zo door gaat om zonder publiek te spelen dan redden we het met z’n allen natuurlijk niet. Maar als een blaastest direct laat zien of iemand negatief is, dan kunnen we met behulp van zo’n apparaat weer mensen bij wedstrijden gaan toelaten. Alleen fans, van wie vast staat dat ze geen corona hebben, zouden dan het stadion in mogen. Zijn we ook meteen af van het probleem dat ze niet mogen zingen en juichen.

Voor ons is het ook erg jammer, dat we door dat laatste pakket aan maatregelen al die geplande doordeweekse oefenwedstrijden niet kunnen spelen. We hebben immers best wat spelers, die voordat ze bij ons kwamen, weinig hebben gespeeld en getraind. Zulke spelers klaarstomen is sowieso al een project. Toch denk ik dat ze nu allemaal klaar zijn om ingezet te worden. Echter, zonder oefenwedstrijden is het nog lastiger.

Maar laten we onze zegeningen tellen. Vooral tegen Feyenoord heeft iedereen kunnen zien wat voor talentvolle groep we in huis hebben. Ik durf rustig te zeggen dat we – met uitzondering van de keeper – op iedere positie zijn versterkt in vergelijking met het vorige seizoen. En dat, hoewel we nu op een totaal van € 3 miljoen aan salarissen zitten, tegen € 4,5 miljoen in het vorige jaar. Dat we nu sterker zijn komt omdat we òf een betere speler op die positie hebben, òf omdat er op die plek meerdere mogelijkheden zijn. Tegen Feyenoord en tegen VVV hebben de spelers laten zien dat goed kunnen voetballen. Dus, het is nu zaak dat we er echt een team van maken. Ook is het belangrijk dat iedereen achter het clubbeleid blijft staan.

Dat moet mogelijk zijn, want slechter dan het laatste anderhalf jaar kan natuurlijk niet. Toen kwamen in de zomer negen nieuwe spelers van wie het merendeel al na een half jaar al was afgestoten. Onder Pardew kwamen nog eens acht nieuwelingen bij de selectie en ook die zijn al weg. Het is dan ook niet overdreven om te stellen dat ADO aan het eind van het afgelopen seizoen ècht sportief failliet was.

In dit seizoen is het handhaven in de Eredivisie natuurlijk onze prioriteit; handhaven én verder bouwen! We hebben ons werk gedaan en nu is het aan Ranković en z'n mannen uit de staf om het beste te halen uit het hen aangereikte materiaal. Ik merk dat de trainer daar uiterst tevreden over is. Dus dat zal wel in orde komen.

Op De Aftrap zie ik de contouren van het nieuwe ADO razendsnel verschijnen. Er is een hele goede spirit en er wordt keihard gewerkt. En ook de resultaten die behaald worden zijn redelijk goed. Het individu is nu het belangrijkste en daar gaan we individuele trainingsprogramma's op los laten. Er zijn veel tekenen dat het beter gaat. Ideeën waren er de afgelopen maanden genoeg; nu komt het neer op uitvoeren. Ik zit er kort op om te zorgen dat dit ook daadwerkelijk gebeurt. Zo niet, dan hebben ze een probleem met mij!

Helaas is het zo dat we momenteel nog niet met z'n allen in één complex zitten en één ADO Den Haag kunnen vormen. De dames trainen bij Scheveningen, de jeugd op De Aftrap en de selectie in Rijswijk. Dat laatste is me enorm meegevallen. Van buiten kan het mooier, maar dat is binnen niet te merken. We kunnen er in alle rust werken. Wel is het jammer dat de fans er als gevolg van de coronacrisis niet bij kunnen en mogen zijn. Dat gebeurde bij de meeste clubs trouwens al voor de coronacrisis. Bij ADO hoefde dat niet. Ik vind dat we zo transparant mogelijk moeten zijn.

Ik hoor, dat Sjaak Smit elders in deze ADO Den Haag Post zegt dat er wat hem te weinig en ook niet intensief wordt getraind. Daar kan ik natuurlijk niet op ingaan. Hij ziet wat hij ziet. Wel weet ik dat Ranković vaak al weken van tevoren bezig is om de groep technisch-tactisch op een tegenstander in te stellen.

Waar we overigens mee op moeten houden, is om te praten over het gemis aan 'Haagse jongens'. Zo veel lopen er hier al lang niet meer. Vorig jaar waren hier met Bakker, Immers en Beugelsdijk maar drie echt Haagse spelers in de selectie. En in mijn tijd waren - geloof ik -alleen Purvis en Bouwens 'echte' Haagse jongens. En ik natuurlijk!! Maar wat ik wel terug wil is de ouderwetse Haage bluf. Lekker aanvallend en het publiek erachter.

Terug naar dit seizoen. We hebben echt een mooie selectie neergezet. Met spelers die de het in zich hebben om aanvallend voetbal te spelen. Ravel Morrison bijvoorbeeld. Zodra hij in het veld kwam tegen Vitesse zag je meteen dat hij in potentie onze beste speler kan zijn; zeker nu hij helemaal fit is. En met Nikos Karelis hebben we een ervaren international bij. Hij heeft

Martin Jol met de Griekse spits Nikos Karelis.

de bijnaam 'De Hulk', overigens niet omdat hij zo groot is. Maar wel is hij heel breed en sterk; hij blijft gaan, heeft ambitie en spirit en is ook nog eens in staat om anderen mee te nemen in z'n strijd. En het belangrijkste: hij leeft van het scoren. Voor ADO kan hij een rol gaan spelen als destijds Bulykin. Dat wàs een fenomeen, Karelis kàn het worden. Toen hij in die testwedstrijd tegen Dordrecht al na 10 minuten scoorde, was het een pak van m'n hart.

En dan hebben we Ricardo Kishna nog. Hij traint goed. Sterker nog, op de training druipt de klasse ervan af. Hij is bijna fit, al is het voor hem extra vervelend dat we die geplande oefenwedstrijden nu niet kunnen spelen. Morrison, Karelis en Kishna en ook David Phillip, Ilay Elmkies en Andrei Rațiu hebben – samen met al die andere nieuwe talenten - gelukkig nog zat tijd om te laten zien hoe goed ze ècht kunnen zijn. Daar ben ik zeker van!

Martin Jol

ALLESKUNNER GERT-JAN DUPON: 'MOTIVATIE MEIDEN BELANGRIJKSTE SUCCESFACTOR OPLEIDING'

Gert-Jan Dupon anno negentiger jaren, als doelman van FC Den Haag

Een kwart eeuw nadat hij één van de keepers was in de kerstboom van Co Adriaanse en René Notten keerde Gert-Jan Dupon in 2007 terug bij ADO Den Haag als keeperstrainer van het nieuwe vrouwenteam. Tegenwoordig als alleskunner actief voor meidenopleiding is hij trots op wat daar in korte tijd is bereikt.

'Uniek', beschouwt Gert-Jan Dupon de twee seizoenen (1990-1992) waarin hij onder Co Adriaanse en René Notten derde keeper was van FC Den Haag. Van de amateurs (eerst Delft, daarna DSVP) was hij in één keer naar een voetbalhogeschool gepromoveerd. De door Adriaanse speciaal voor Den Haag bedachte kerstboom vroeg onder meer veel van het vermogen van keepers om razendsnel hun doel uit te komen. 'Dat had ik, net als een mooie zweefduik. Maar ik moest ook nog veel leren, vooral hoe het er op dat niveau aan toegaat. Met Chris Hoogeweij als keeperstrainer ben ik een completere keeper geworden.' Dupon zou zijn profloopbaan voortzetten bij VCV Zeeland, maar het faillissement van de club haalde een streep door die rekening. Hij was daarna keeper van DHC en 's-Gravenzandse VV, tot een acute hartstilstand een einde maakte aan zijn tijd tussen de palen.

Terug op hoogste niveau

Een kwart eeuw na zijn vertrek uit het Zuiderpark keerde Dupon in 2007 terug bij ADO Den Haag als keeperstrainer van het net in het leven geroepen vrouwenteam. Hij kende hoofdtrainer Sarina Wiegman als vriendin van zijn vrouw Danielle de Winter. 'Zij hebben samen op de HALO (Haagse Academie voor Lichamelijke Opvoeding) gezeten en voor het Nederlands elftal gespeeld.' Toen de eerste geruchten over een vrouwenteam van ADO Den Haag opdoken, had Dupon al bedacht dat Wiegman als ras-Hagenees en voormalig topspeler een ideaal boegbeeld zou zijn. Toen zij vervolgens belde of hij keeperstrainer wilde worden, hoefde hij daar niet lang over na te denken. 'Voor mij was het ook een kans om weer wat op het hoogste niveau te doen.'

Zoveel mogelijk doen

Groeide Wiegman na haar succesvolle jaren bij ADO Den Haag razendsnel door tot beste en meest begeerde trainer in het vrouwenvoetbal, Dupon bleef in meerdere rollen actief voor ADO Den Haag Vrouwen. Zo was hij ook betrokken bij het opzetten van een eigen keepersacademie, maakte en analyseerde hij videobeelden en assisteert hij Marten Glotzbach nu als trainer van het meidenteam onder 17. Is er niet één rol die hem het beste past? 'Eigenlijk zou je één ding goed moeten doen door je daarop te focussen, maar de omstandigheden die dat mogelijk moeten maken, zijn er nu niet. Daarom probeer ik zoveel mogelijk te doen. En wat ik mooi vind, is dat je zo ook weer anderen kunt helpen.'

Optimale begeleiding

Met een eigen beloftenteam sinds 2014 en twee meidenteams vanaf 2018 heeft ADO Den Haag Vrouwen in korte tijd veel bereikt. In de hoofdmacht maakte dit seizoen de

Gert-Jan Dupon anno 2020.

31ste speler afkomstig uit de beloften haar debuut, terwijl het beloftenteam nu al acht promovendi uit het eerste meidenteam onder 16 telt. Gevraagd naar de belangrijkste succesfactor voor de jeugdopleiding komt Dupon uit op de motivatie van de meiden om het als voetballer te maken. 'Hun motivatie maakt het ons mogelijk om zaken uit te breiden. Zo vragen zij nu zelf naar videofragmenten om te bekijken.' De eerste ervaringen vormen ook een bevestiging van de visie dat talentvolle meisjes - in plaats van als eenling in een jongensteam - goed gedijen in een team van meiden, die allemaal zo goed mogelijk willen worden.

Ook als vader van één van de talenten uit het huidige team onder 17, Quinty, heeft Dupon ervaren hoe belangrijk een optimale begeleiding voor de spelers is. 'Als gedreven mensen met veel kennis en ervaring als Marten de leiding hebben, dan komt er ook wat uit. Zo proberen wij iedereen te ontwikkelen, ook door sturing te geven aan de opleiding en daarbij goed naar andere betrokkenen te luisteren.' Als keeperstrainer is Dupon tevens trots op wat vroegere pupillen hebben bereikt. Barbara Lorsheyd is niet alleen de speler met de meeste wedstrijden voor ADO Den Haag Vrouwen op haar conduitestaat, zij is nog steeds één van de beste keepers in de Eredivisie. Maar Dupon haalt net zoveel voldoening uit het succes van anderen. 'Zo vind ik het mooi dat Jennifer Vreugdenhil de stap naar de Spaanse competitie heeft kunnen maken, terwijl Isa Pothof bij Excelsior nu ook Eredivisie-keeper is.'

Roeland Gelink

SELECTIE ADO DEN HAAG 2020-2021
(IN 1,5 METER CORONA-OPSTELLING)

Van links naar rechts:
Rij 5: Ajey Raghosing (inspanningsfysioloog), Edwin Coret (fysiotherapeut), Mike Kerklaan (fysiotherapeut), Dave Sietaram (teammanager), Koen Berkheij (videoanalist), Dino Nunes (verzorger), Rob Ravestein (materiaalman) en Harold Pinas (materiaalman).

Rij 4: Jamal Amofa, Peet Bijen, Andrei Ratiu, Jonas Arweiler, Michiel Kramer, Dario Del Fabro en Ravel Morrison.

Rij 3: Kees de Boer, Lassana Faye, Amar Catic, Nikos Karelis, John Goossens, Bilal Ould-Chikh, Shaquille Pinas en Boy Kemper.

Rij 2: Milan van Ewijk, Pascu, Dante Rigo, Youri Schoonderwaldt, Luuk Koopmans, Robert Zwinkels, David Philipp, Vicente Besuijen en Ricardo Kishna.

Rij 1: Ilay Elmkies, Rick Hoogendorp (assistent-trainer), Richard Knopper (assistent-trainer), Aleksandar Rankovic (hoofdtrainer), Michele Santoni (assistent-trainer), Hans Segers (keeperstrainer), John Nieuwenburg (fysiektrainer) en Samy Bourard.

TERUGBLIK ADO 1 VITESSE MAAKT EIND AAN OPGAANDE LIJN

LANGZAAM LEEK HET **OPTIMISME** TERUG TE KEREN IN DE **HAAGSE HARTEN**. NA DE MISLUKTE COMPETITIESTART EN HET **WEINIG INSPIRERENDE SPEL** TEGEN HERACLES EN FC GRONINGEN, KWAM HET ADO DEN HAAG VAN TRAINER ALEKSANDAR RANKOVIĆ IN DE KUIP **EIND SEPTEMBER** PLOTSELING TOT LEVEN. PUNTEN LEVERDE DAT NIET OP. DIE VOLGDEN EEN WEEK LATER IN VENLO, TOEN DAVID PHILIPP ZIJN TEAM IN DE LAATSTE MINUUT AAN DE 1-2 **OVERWINNING** HIELP.

Maar hoewel iedereen in Den Haag wist dat het competitievervolg - met Vitesse, AZ en PSV - een trio uiterst moeilijke tegenstanders wachtte, leek het spel dat tegen Vitesse op de mat werd gelegd heel erg op het rampvoetbal van vorig jaar. En dat was toch wel weer schokkend…

27 SEPTEMBER:
FEYENOORD-ADO DEN HAAG 4-2

Jonas Arweiler maakt in De Kuip ADO's eerste competitiedoelpunt.

Met twee nederlagen en slechts één (mislukt) schot op doel in 180 minuten voelde een deel van de kritische media zich gesterkt in het vooraf al bepaalde beeld dat ADO Den Haag dit seizoen een zekere degradatiekandidaat is. En dan ook nog eens de slechtst voetballende ploeg van de hoogste afdeling. Het was een mening, waar een deel van de trouwe Haagse aanhang zich trouwens best in kon vinden.
Voetbal zou voetbal niet zijn, als een eenmaal vast gevormd oordeel toch pijlsnel kan veranderen. Zo maakte Johan Derksen zowel in de maandag- als in de vrijdaguitzending van Veronica Inside gewag van het feit dat 'ADO in de eerste helft door de Feyenoord-verdediging sneed als een mes door de boter'.
En inderdaad, na twee wedstrijden met veelal hopeloos voetbal hadden de jonge ADO-spelers (Michiel Kramer ontbrak – Amar Catic, Jonas Arweiler, Vicente Besuijen waren de aanvallers) plotseling de schroom van zich afgeworpen. Binnen een minuut was de eerste corner een feit, Catic had al na 90 seconden kunnen scoren, passes kwamen plotseling aan, het combineren lukte wonderlijk goed, fysieke duels werden vaker gewonnen en ... er werd ook gescoord. En dat na slechts 11 minuten…

Nu was het op zich zo gek niet dat ADO in de Rotterdamse Kuip het net vond. Op één of andere manier is het mooiste stadion van Nederland een plek, waar ADO traditioneel makkelijk tot scoren komt. Voor de aftrap was ADO al trefzeker in de laatste 16 Eredivisieduels in De Kuip (en ook in twee van de drie recente bekerwedstrijden (uitzondering was de 2-0 nederlaag van 20 september 2017). In de Eredivisie wist alleen Ajax een betere reeks neer te zetten op bezoek bij Feyenoord: 27 wedstrijden.

De treffer waar iedereen bij ADO zo dringend op zat te wachten viel dus na 11 minuten. En niet helemaal toevallig was het Kees de Boer – onder meer aangetrokken door het feit dat hij veelal de bal direct naar voren speelt – die met een boogpassje Jonas Arweiler bereikte. De Duitse spits zag Lutsharel Geertruida mistrappen en bleef koel: 0-1. ADO's eerste treffer sinds het eigen doelpunt van Heerenveens Rodney Kongolo van 22 februari was een feit. En - nog bizarder – de treffer van Arweiler was pas ADO's tweede doelpunt uit 'open spel' sinds de lastminute gelijkmaker van John Goossens tegen Willem II op 23 november vorig jaar.

QUIZVRAAG: Wie maakte het andere 'open spel-doelpunt'? Antwoord onderaan het verslag.

Hoewel Feyenoord – aangemoedigd door de 13.000 supporters die dankzij de aangepaste coronamaatregelen in De Kuip aanwezig mochten zijn – daarna enkele kansen kreeg, was het toch ADO dat in de eerste helft de beste mogelijkheden had. Een inzet van Vicente Besuijen werd op het nippertje uit het doel gewerkt en schoten van Samy Bourard en Dante Rigo konden worden gekeerd door Feyenoord-doelman Justin Bijlow. Toch was Feyenoord als enige nog succesvol in de eerste helft. Pijnlijk genoeg was het – net als twee weken eerder tegen Heracles – een dekkingsfout bij een corner de directe oorzaak. Steven Berghuis trok strak voor, waarna Lutsharel Geertruida profiteerde van het feit dat Lassana Faye hem even kwijt was.

Hoewel ADO in de tweede helft minder gevaarlijk was dan in de eerste 45 minuten, kregen De Boer en Bourard schietkansen. Beiden mikten echter niet tussen de palen. Voor het andere doel was gebrek aan ervaring de oorzaak van Feyenoords tweede treffer. Kees de Boer kreeg de kans om de bal naar de zijkant weg te werken, maar kopte in plaats daarvan de bal recht vooruit. Dat Marcos Sinesi de weggekopte bal met een omhaal achter de verbaasde Luuk Koopmans zou schieten, kon hij natuurlijk niet bevroeden (2-1, 57e). De treffer was een teleurstelling, maar de Haage club stortte niet in. Sterker nog, met nog 20 minuten te gaan – en na een dubbele strafschop - was de score plotseling weer gelijk.

Nadat Arweiler door Bijlow onderuit was gehaald, wees scheidsrechter Dennis Higler naar de stip. Arweiler vergat even de oude voetballes die leert dat 'het slachtoffer' nooit zelf een strafschop moet nemen. Arweilers veel te slappe inzet werd moeiteloos door Bijlow gepareerd. Zo'n 30 seconden later, de bal was al weer voor het Haagse doel, fluisterde de VAR Higler in het oor dat Bijlow te vroeg van zijn lijn was gegaan en dat de penalty moest worden overgenomen. Na veel overleg aan Haagse kant stapte Shaquille Pinas naar voren, die vervolgens hard raakschoot: 2-2. Slechts twee minuten hield ADO hoop op het eerste puntje. Slap verdedigen (Luciano Narsingh, 71e minuut) en een tegen de arm van Pinas geschoten bal (penalty Steven Berghuis, 84e minuut) zorgden voor nog twee Rotterdamse treffers en de derde nederlaag op rij.

Ondanks de nederlaag was de sfeer in het Haagse kamp bijna beter dan die bij Feyenoord. Volgens velen was het spel van ADO beter dan in alle 26 wedstrijden die het afgelopen seizoen speelde. Aleksandar Ranković: 'Ik ben positief over het lef waarmee de ploeg heeft gespeeld. Als ik zie hoe ze voetballend dingen hebben opgelost; het middenveld en de laatste linie hebben het goed gedaan. Met name, als ik er een uit mag pikken: Milan van Ewijk. Ik vond hem supersterk.'

ANTWOORD QUIZ: De 3-2 van Crysencio Summerville in de 67ste minuut van de uitwedstrijd bij Sparta op 11 februari 2020.

28 SEPTEMBER: ADO DEN HAAG-FC UTRECHT 1-0 (+ NIEUWE MAATREGELEN)

Duel tussen Eljero Elia en Bilal Ould-Chikh.

In een voor Nederland – en zeker ook de vaderlandse voetbalwereld – emotionele dag kregen de ADO-spelers die in het weekeinde niet aan de bak waren gekomen, de kans om aan het Technisch Hart te laten zien of – en op welke manier – ze iets kunnen toevoegen aan het eerste team. En om wedstrijdritme op te doen.

Zo maakte – een aantal uren voordat minister president Mark Rutte nieuwe coronamaatregelen aankondigde - tegenstander FC Utrecht op maandagmiddag gebruik van de mogelijkheid om aanvoerder Willem Janssen speelminuten te geven, nadat hij op 21 januari 2020 zijn

kruisband had gescheurd. Ook Eljero Elia (die uiteindelijk aan een overgang naar Utrecht de voorkeur gaf boven een contract bij ADO) en Urby Emanuelson kregen speeltijd. Bij ADO speelde Ravel Morrison zijn eerste 45 minuten in Haagse dienst.
ADO Den Haag trad op in de volgende opstelling: Zwinkels; Rațiu, Amofa (68. M. Mulder), Bakker, Kemper; Pascu, Goossens, Morisson (46. Rieder); Ould-Chikh, Rottier (31. Noordanus), Boussakou (46. Seedorf).

Nadat FC Utrecht de eerste helft de bovenliggende partij was, maar niet kon scoren, trok ADO in de tweede helft het initiatief naar zich toe. Vlak na rust al trof de van Villareal gehuurde Roemeen Andrei Rațiu doel na een goede combinatie met de razendsnelle Cain Seedorf. In de slotfase was Danny Bakker nog dicht bij de 2-0. De centrale verdediger trof echter geen doel in wat later zijn laatste ADO-wedstrijd van het seizoen zou blijken te zijn. Bakker werd enkele dagen later verhuurd aan Roda JC.
Om zeven uur zat half Nederland s'avonds weer aan de buis gekluisterd om van premier Rutte te horen welke extra maatregelen nodig waren om de 2de golf van het coronavirus in te dammen. Zo werd besloten om, in ieder geval de komende drie weken, geen publiek meer toe te laten bij wedstrijden in het betaalde voetbal. Voor ADO betekende dit dat de voor zondag 18 oktober geplande thuiswedstrijd tegen Vitesse dus zonder supporters gespeeld moest worden. Algemeen directeur Mo Hamdi hierover: 'Voorop staat, dat fans bij het voetbal horen en dat wij, indien mogelijk, altijd met publiek willen spelen. Dat hebben wij als club ook altijd aangegeven. Wij kunnen echter niet anders dan deze rigoureuze maatregelen accepteren en respecteren. Het voetbal heeft hard zijn best gedaan om te voldoen aan alle protocollen en richtlijnen, zonder zichzelf in een uitzonderingspositie in de maatschappij te willen plaatsen. Ook onze supporters hebben zich van een goede kant laten zien. Mede daarom is het erg jammer, dat wij onze gewaardeerde fans voorlopig niet meer kunnen ontvangen in het Cars Jeans Stadion.'

Ook De Aftrap ging voorlopig weer dicht, terwijl de Fanshop voortaan een mondkapjesplicht invoerde met daarbij een beleid, waarbij maximaal drie bezoekers op hetzelfde moment in de winkel aanwezig mogen zijn.

2 OKTOBER 2020:
ADO HUURT VERDEDIGER JUVENTUS

De toch al warme gevoelens die een aantal fans van ADO Den Haag en Juventus voor elkaar heeft kreeg ineens een andere dimensie, toen ADO bekend maakte dat het de 25-jarige rechtsbenige centrale verdediger Dario Del Fabro zou huren van de club die nu al weer negen keer op rij kampioen van de Serie A is. Het persbericht van ADO schetste en aardig beeld van zijn capaciteiten:

Del Fabro is geboren en getogen op Sardinië, waar Cagliari al sinds jaar en dag de grootste club is. Op 13-jarige leeftijd stroomde de verdediger in bij de academie van de Sardijnse club. Daarna speelde Del Fabro in meerdere jeugdteams van Italië, op weg naar zijn debuut voor Cagliari (een bekerduel in november 2012 op 17-jarige leeftijd). Vervolgens debuteerde hij in de Serie A tegen Juventus, toevallig de club die hem later voor liefst zes jaar vastlegde. Dat deed de Italiaanse grootmacht na uitleenperiodes van Del Fabro bij Leeds United, Ascoli en Pisa. Een debuut voor Juventus bleef tot dusver nog uit voor Del Fabro, die door La Vecchia Signora eerder al verhuurd werd aan Novara, Cremonese en Kilmarnock. Bij de laatstgenoemde club was Del Fabro een rots in de branding in de defensie. Dat blijkt onder meer uit het feit dat de Italiaan, die ook de Poolse nationaliteit draagt, het hoogste percentage gewonnen duels (82 procent) had van alle verdedigers in het Schotse Premiership.

Goed nieuws was er voor ADO's 20-jarige Israëlische international Ilay Elmkies. De van Hoffenheim geleende speler - al vier A-interlands voor Israël, inclusief het maken van een gelijkmaker in de Nations Leaguewedstrijd tegen Slowakije begin september – werd opnieuw opgenomen in de selectie van de nationale ploeg van Israël voor de komende interlands tegen Schotland (donderdag 8 oktober), Tsjechië (zondag 11 oktober) en Slowakije (woensdag 14 oktober). Die laatste interland wordt gespeeld in het Štadión Antona Malatinského in Trnava. Dat stadion is genoemd naar Anton Malatinský, tussen 1976 en 1978 trainer van FC Den Haag.

Shaquille Pinas opent de score tegen VVV via een strafschop.

3 OKTOBER:
VVV VENLO-ADO DEN HAAG 1-2

Alleen mensen met een goed geheugen weten het nog. Zondag, 19. Januari 2020, ADO-RKC. Het was de eerste wedstrijd van Alan Pardew die – samen met zijn assistent Chris Powell – door de ADO-fans werd geëerd met een spandoek dat zo groot en zo mooi was dat een foto van het doek later in nagenoeg iedere Engelse krant was terug te vinden. ADO won die zondagnamiddag met 2-0 dankzij een door Shaquille Pinas uit een corner van John Goossens ingekopte bal en een directe vrije trap van Aaron Meijers, tien minuten voor tijd. Het zou tot zaterdag 3 oktober, acht maanden en 14 dagen duren voordat de ADO-spelers weer eens met opgeheven handen een Eredivisieduel zouden kunnen besluiten. Dat het de vierde wedstrijd van het seizoen was waarin de eerste punten werden behaald, zou niet eens meer hoeven te verbazen, want in het kader van 'vrijwel altijd een slechte start' gebeurde vorig seizoen precies hetzelfde. In augustus 2019 werd eerst verloren van FC Utrecht (t, 2-4), PSV (u, 3-1) en Sparta (t, 1-2) voor de wedstrijd bij RKC op 25 augustus voor het eerst drie punten opleverde: 0-3.

Helemaal onverwacht kwam de zege op VVV in Venlo niet. Het spel van ADO was een weekje eerder al hoopgevend. Bovendien moest VVV op de eerste zaterdagavond van oktober aantreden zonder Tobias Pachonik en Simon Janssen, die waren geschorst nadat ze een week eerder tegen sc Heerenveen (1-0) van het veld waren gestuurd. En natuurlijk had ADO geen last van de zogenaamde 12de man van Venlo. Dat was ook de redacteur van de website van VVV opgevallen. Hij begon daarom zijn verslag met deze uiterst zure inleiding:

Een akelig leeg Covebo Stadion - De Koel - met dank aan de coronaregelgeving. Uiteraard, alles ter veiligheid, maar het geeft wel een bizarre situatie. Geen toeschouwers, géén sfeer, geen reuring. En dat maakte dat VVV-Venlo - ADO Den Haag van tevoren al was gedoemd tot een 'spookduel'. Wel grote spandoeken op de Oost- en Zuidtribune, opgehangen door supporters van onze club.

Uiteindelijk won ADO niet onverdiend met 1-2 in het 'spookduel', dat de hoogtepunten kende in de eerste minuten. En in de laatste minuut van de blessuretijd.

ADO ging daverend van start. Binnen de eerste 70 seconden konden al een schot van Arweiler, een hoekschop, een kopbal van Peet Bijen en een handsbal van Roy Gelmi worden genoteerd. Scheidsrechter Bas Nijhuis had wel hulp van de VAR nodig, maar besloot uiteindelijk, dat Shaquille Pinas van 11-meter zou mogen aanleggen. Voor de tweede keer in zes dagen tijd benutte de centrale verdediger een penalty. Voor Pinas al zijn 4de treffer van 2020 (+ een eigen doelpunt tegen FC Groningen, eerder dit seizoen). De start van de wedstrijd deed sterk denken aan die van de versie van VVV-ADO van vorig seizoen, destijds door ADO Den Haag Post een wedstrijd genoemd, waarbij ADO 'op ongekende wijze door de bodem was gezakt'. Toen was het VVV, die – precies in hetzelfde doel – ook al na enkele minuten een strafschop kreeg en daaruit – via Peniel Mlapa – scoorde.

Maar dit keer was het dus ADO dat al heel vroeg op voorsprong kwam. In tegenstelling tot VVV vorig seizoen lukte het ADO niet de positieve marge vast te houden. Sterker nog, tussen het moment waarop het schot van Pinas in het doel verdween (2 minuten, 47 seconden) en de doeltreffende omhaal van VVV clubtopscorer Giorgos Giakoumakis (3 minuten, 58 seconden) zaten slechts 71 tellen.

Hoewel Ilay Elkmies en David Philipp hersteld waren van hun blessures en ook Dario Del Fabro speelgerechtigd was, begon trainer Ranković toch met dezelfde ploeg die was gestart tegen Feyenoord. Erg onder de indruk van de gelijkmaker van VVV waren de Haagse jonkies niet, maar Amar Catic, Peet Bijen en Vicente Besuijen hadden bij hun doelpogingen het vizier echter niet op scherp staan.Vooral de van AS Roma overgenomen Besuijen begon in de loop van de wedstrijd steeds beter te spelen. Na 40 minuten kreeg de kleine linksbuiten het op z'n heupen. Komend vanaf zijn eigen helft passeerde hij drie spelers om vervolgens net naast te schieten. En op slag van rust kon doelman Thorsten Kirschbaum een schot van De Boer alleen maar met de voeten stoppen. Het was een redding waarbij de doelman geblesseerd raakte. Delano van Crooij was zijn vervanger. Hierdoor had VVV twee broers in het team staan. Aanvaller Vito van Crooij deed vanaf de aftrap al mee.

In een niet al te boeiende tweede helft kon Delano van Crooij twee keer VVV redden, alvorens hij alsnog moest capituleren. Dat gebeurde – we waren eerder toch nauwkeurig bezig – na 92 minuten en 22 seconden. Omdat de hinkelende Pinas in de slotfase geblesseerd was geraakt en ADO niet meer kon wisselen, besloot doelman Koopmans om de bal zo ver mogelijk van zijn eigen doel te trappen. Via het hoofd van de goed koppende invaller Michiel Kramer kwam de bal terecht bij Besuijen.
De kleinste man van het veld aarzelde geen moment, gebruikte slim zijn hoofd en manoeuvreerde invaller-debutant David Philipp in een zodanige positie, dat hij één-tegen-één met Van Crooij de wedstrijd in extremis koeltjes kon beslissen: 1-2.

Nog geen twee seconden had Philipp nodig dat hij, zoals hij dit de dag ervoor met ADO's media-man Koen Jans had afgesproken dat wanneer zou scoren, hij als een ooievaar zou gaan juichen: 'Voor de fans. Ik heb in mijn eerste interview bij ADO TV gezegd dat ik ze iets wilde geven en dit is het eerste wat ik ze geef, omdat de ooievaar in het clublogo zit', vertelde hij na afloop. In de 80ste minuut was de Duitser voor Amar Catic in het veld gekomen. Enkele minuten daarna had hij al bijna gescoord. Het schot werd toen nog door een VVV-verdediger gekraakt. Voor VVV bleek het uitstel van executie te zijn.
Uiteraard was Ranković een tevreden man: 'Dit is precies wat mijn ploeg nodig had. Vorige week tegen Feyenoord speelden wij goed, maar toch verloren. De drie punten die we vandaag pakken zijn niet onverdiend'. En over Philipp: 'Als je het hem vraagt, dan zou hij liever eerder zijn ingevallen. Maar het was precies op het goede moment. Hij heeft gedaan wat hij moest doen, net als Michiel Kramer en alle andere wissels.'

- Bij VVV speelden Tristan Dekker en Christian Kum, beiden met een ADO-verleden.

- Ook werd er in Venlo voetbalgeschiedenis geschreven. Met de leeftijd van 35 jaar en 354 dagen werd Arjan Swinkels de oudste veldspeler, die ooit voor VVV in de Eredivisie debuteerde.

- Op de dag van de wedstrijd tegen VVV werd geloot voor de 32e finales van de KNVB-beker. En zie, wonder boven wonder, ADO lootte een thuiswedstrijd! Dat was pas voor de 5de keer sinds de verhuizing van het Zuiderpark naar het Forepark in 2007.
Op 28 oktober is Sparta de tegenstander.

6 OKTOBER 2020:
EINDE TRANSFERPERIODE

Nooit eerder in de historie van ADO onderging de selectie zo'n metamorfose als afgelopen zomer. Liefst 24 spelers vertrokken, 18 nieuwe spelers kwamen. Of de mutaties een sportieve verbetering zijn, moet nog blijken. Vast staat, dat al die veranderingen wel een positieve invloed hebben op de penibele situatie van de club. Door de verjonging steeg de transferwaarde van de selectie aanmerkelijk, terwijl aan de andere kant een aantal van de zogenaamde grootverdieners van de loonlijst verdween. Van de nieuwe spelers hadden alleen Bijen, Faye, Rigo, Arweiler en Kishna Eredivisie-ervaring. Del Fabro en Morrison speelden bij andere clubs in de hoofdmacht. De overige nieuwelingen speelden vooral in tweede teams van hun oude clubs.

8 OKTOBER:
19-VOUDIG GRIEKS INTERNATIONAL

Twee dagen na het officiële einde van de transferperiode hengelde ADO nog een nieuwe speler, de negentiende, binnen. Dat was mogelijk omdat de Griekse spits Nikos Karelis niet bij een andere club onder contract stond. Sinds het aantrekken van Dmitri Bulykin, tien jaar eerder, was het ADO niet gelukt een speler met een vergelijkbare erelijst binnen te halen. De 28-jarige Griek – die een contract voor één seizoen tekende met een optie voor nog een seizoen – speelde 19 keer in de Griekse nationale ploeg. Karelis beleefde tussen 2013 en 2017 bij Panathinaikos en het Belgische Racing Genk de beste periode uit zijn carrière. Bij Panathinaikos scoorde hij 36 keer in 113 officiële wedstrijden, bij Genk 29 keer in 52 wedstrijden. In zijn 19 interlands trof hij drie keer doel. Ook was hij vijf keer (onder meer één keer tegen PSV) succesvol in Europese wedstrijden voor Panathinaikos en Genk.
Twee jaar geleden liep hij een zware knieblessure op. Daardoor speelde hij bij PAOK Saloniki (uitgeleend door Genk) en door Championshipclub Brentford (dat hem vorig jaar transfervrij aantrok) maar weinig wedstrijden. In Londen liep hij ook nog eens een nieuwe knieblessure op en kreeg hij achillespeesklachten.

Martin Jol was een tevreden man. Zo vertelde hij de ADO media: 'Wij zijn heel tevreden dat wij een spits als Nikos hebben kunnen aantrekken. Hij is een speler die een reputatie van een echte Griekse strijder heeft opgebouwd. Een spits die alles geeft om te winnen en daarom ook weleens liefkozend Hulk genoemd wordt'. Na het aantrekken van Karelis kon de volledige transferlijst van deze zomer worden opgemaakt

Nieuw: Luuk Koopmans (PSV, werd al gehuurd), Amar Catic (PSV), Peet Bijen (FC Twente), Samy Bourard (FC Eindhoven), Kees de Boer (Swansea City), Emilio Estevez Tsai (York9 FC), Boy Kemper (Ajax), Andrei Ratiu (Villarreal), Vicente Besuijen (AS Roma), Ricardo Kishna (zonder club), Milan van Ewijk (was verhuurd aan SC Cambuur), Ravel Morrison (Sheffield United), Ilay Elmkies (TSG Hoffenheim, huur), Nikos Karelis (Brentford), Ravel Morisson (Sheffield United), 'Pascu' Alba (Valencia Mestalla), Andrei Ratiu (Villarreal), Jonas Arweiler (FC Utrecht, huur), Dante Rigo (PSV, huur), David Phillip (Werder Bremen, huur + optie), Lassana Faye (Sparta, huur), Ilay Elmkies (Hoffenheim, huur), Dario del Fabro (Juventus, huur), Nikos Karelis (Brentford).

Vertrokken: Thom Haye (NAC Breda), Thijmen Goppel (Roda JC), Hugo Botermans (FC Eindhoven, verhuurd), Lorenzo van Kleef (FC Eindhoven, verhuurd), Crysencio Summerville (Leeds United), Laurens de Bock (Zulte Waregem), Mark Duffy (Fleetwood Town), Sam Stubbs (Fleetwood Town), Mick van Buren (SK Dynamo Ceske Budejovice), Tudor Baluta (Dynamo Kiev), Aleksandar Bjelica (Korona Kielce, werd gehuurd), George Thomas (QPR), Omar Bogle (Charlton Athletic), Dion Malone (NAC), Tomás Necid (Bohemians Praag), Elson Hooi (Muaither SC), Jordan Spence (nog geen club), Tom Beugelsdijk (Sparta), Lex Immers (NAC), Mike Havekotte (MVV, werd verhuurd aan FC Dordrecht), Danny Bakker (Roda JC, verhuurd), Aaron Meijers (Sparta, verhuurd), Robin Polley (FC Dordrecht, verhuurd), Dehninio Muringen (FC Dordrecht, verhuurd).

13 OKTOBER:
FC DORDRECHT-ADO DEN HAAG 3-4
(+ WEER NIEUWE MAATREGELEN)

Vijf dagen nadat hij zijn handtekening had gezet debuteerde de direct al scorende Karelis in het geelgroene shirt. Hij deed dat op een grijze dinsdagmid-

Nikos Karelis voor het eerst in het shirt van ADO Den Haag.

dag tijdens een besloten oefenwedstrijd bij FC Dordrecht. In het Riwal Hoogwerkers Stadion won een selectieteam van ADO na een moeizame wedstrijd uiteindelijk met 3-4. De andere doelpuntenmakers waren Michiel Kramer, Bilal Ould-Chikh en Boy Kemper.

Nadat een geplande wedstrijd tegen Feyenoord een week eerder op het laatste moment niet doorging konden in Dordrecht een flink aantal spelers uit de A-selectie alsmede enkele talenten uit de Onder 21 weer in wedstrijdverband aan de slag. In Dordrecht maakten verdediger Dario Del Fabrio en dus ook Karelis een soort officieus debuut. Del Fabro speelde 63 minuten, Karelis kwam 29 minuten in actie.

Tot drie keer toe liep ADO in Dordrecht een achterstand op en dreigde een nederlaag. Tot de 89ste minuut stond ADO nog met 3-2 achter. Toen was het de mee naar voren gekomen Kemper die voor de gelijkmaker zorgde. In de blessuretijd rondde Karelis een scherpe voorzet van invaller Xander Severina met een diagonaal schot koeltjes af.

Het scoreverloop was: 3. Mathis 1-0, 8. Kramer (penalty) 1-1, 11. Mathis 2-1, 68. Ould-Chikh 2-2, 76. Bajunovic 3-2, 89. Kemper 3-3, 90. Karelis 3-4. Opstelling ADO Den Haag: Schoonderwaldt / Ratiu, Del Fabro (63. Seedorf), Michaël Mulder (46. Jonathan Mulder), Kemper / Goossens (61. Steijn), Morrison (77. Reinders), 'Pascu' Alba / Philipp, Kramer (61. Karelis), Ould-Chikh (70. Severina)

Enkele uren na de wedstrijd kondigde premier Rutte in een persconferentie opnieuw strengere maatregelen aan om de verspreiding van het coronavirus tegen te gaan. Dat het Betaald Voetbal niet werd verboden – zij het zonder publiek – was voor velen een opluchting. Met name voor Jong ADO was het teleurstellend dat een dag later bleek, dat het minimaal vier weken geen wedstrijden mocht spelen. Dat laatste was de uitkomst van een woensdagoverleg tussen vertegenwoordigers van de KNVB met het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport. Besloten werd onder meer dat de Onder 21- en Onder 18-competities tijdelijk werden stilgelegd vanwege de aangescherpte coronamaatregelen van de Rijksoverheid. Dat gold ook voor de overige leeftijdsgroepen van de jeugdopleiding. Dit om het aantal reisbewegingen beperkt te houden. De trainingsschema's werden vanzelfsprekend aangepast op De Aftrap. De Vrouwen Eredivisie zou in eerste instantie ook tijdelijk worden stilgelegd, maar uit een opmerking van minister Tamara van Ark van Medische Zorg en Sport in de Tweede Kamer leek daar op woensdag verandering in te komen. Overigens uitsluitend als de vrouwencompetitie een gelijke 'bubbel' weet te organiseren zoals dat nu in de ere-en eerste divisie het geval is.

13 OKTOBER: MEXICO-ALGERIJE (2-2) IN CARS JEANS STADION

Twee uur na de persconferentie van Mark Rutte vond er in het Cars Jeans Stadion een geheim gehouden oefeninterland plaats. Algerije speelde daarin met 2-2 gelijk tegen Mexico, dat een week eerder in Amsterdam nog met 1-0 te sterk was voor Oranje. Algerije bleef hierdoor voor de 20e keer op rij ongeslagen. In oktober 2018 verloor Algerije voor het laatst, uit tegen Benin. Sindsdien won de houder van de Afrika Cup zestien keer en waren er vier gelijke spelen. De Algerijnse selectie trainde de dagen voor de interland diverse dagen op De Aftrap. Jesús Corona – what's in a name – zette Mexico in het Forepark op voorsprong. Ismaël Bennacer en Manchester City's Riyad Mahrez draaiden de stand helemaal om, maar uiteindelijk was het Diego Lainez die de eindstand op 2-2 bepaalde. De wedstrijd werd mede dankzij de opbouw van veel extra cameraposities en aanvullende LED-boarding, wereldwijd door verschillende uitzendgemachtigden en vaak rechtstreeks in beeld gebracht. Alleen al in Mexico en de Verenigde Staten waren er respectievelijk twee miljoen en één miljoen kijkers.

Op 29 maart 2011 waren in het Forepark al eens eerder interlands gespeeld. In het kader van de voorbereidingswedstrijden op de Copa America werden de Zuid-Amerikaanse onderonsjes Colombia-Chili (0-2) en Ecuador-Peru (0-0) daar gespeeld. Er waren destijds in het (toen nog) Kyocera Stadion 5.000 toeschouwers, van wie het overgrote deel afkomstig was uit Chili.

18 OKTOBER:
ADO DEN HAAG-VITESSE 0-2

Een dag voor de wedstrijd tegen Vitesse bleek dat tijdens de reguliere coronatestronde drie spelers (onder wie één uit de Onder 21) en één medewerker positief ware getest. Het viertal ging direct in thuisquarantaine en behoorde daardoor niet tot de wedstrijdselectie.

In augustus kwam ADO Den Haag in een oefenwedstrijd Vitesse al tegen. Hoewel die wedstrijd in 2-2 eindigde (Peet Bijen opende de score, waarna Tannane en Darfalou voor Vitesse doel troffen. Michiel Kramer benutte in de 2de helft een strafschop), bleek Vitesse de best spelende ploeg. Dat Vitesse vervolgens ook drie van de vier competitiewedstrijden won was op basis van dat beeld ook geen verrassing. Bij de zeges op RKC, Sparta en Heracles werd doelman Remko Pasveer zelfs niet gepasseerd, iets dat uiteindelijk ook in Den Haag niet zou gebeuren. Zeker na de opstekers door het frisse spel bij Feyenoord en de winst bij VVV was het vertoonde spel tegen Vitesse een bittere teleurstelling. Dat de spelers van Vitesse niet alleen technisch beter maar ook fysiek sterker waren, was natuurlijk geen verrassing. Dat bleek immers twee maanden eerder ook al. Zeer teleurstellend was wel het feit dat ADO uitermate slap aan de wedstrijd begon, iets dat na afloop ook door Ranković werd gesignaleerd: ‘Ik maak me daar zorgen over. Het baltempo was veel te laag. De bal ging maar van A naar B en van C naar D. We gaan er van de week over praten.’
Helemaal gelijk had Ranković overigens niet. In de eerste helft kende ADO Den Haag nauwelijks balbezit. Bijna voortdurend verloor ADO vrijwel direct de bal. Het daaruit voortvloeiende vele balbezit van Vitesse leidde overigens niet tot echt veel kansen. De beste van een aantal kleine mogelijkheden was in de 9de minuut voor Sondre Tronstad. Zijn inzet werd door ADO’s enige uitblinker Luuk Koopmans prima gekeerd. Na 29 minuten kreeg ADO dé mogelijkheid om de wedstrijd op z’n kop te

Stijlvolle actie van Jonas Arweiler, maar ditmaal geen doelpunt.

zetten. Een fabuleuze steekpass van Samy Bourard bereikte de verder onzeker spelende, wel snelle Amar Catic wiens tweede aanname niet goed genoeg was. In plaats van langs Remko Pasveer te schieten knalde hij tegen de Vitesse-doelman aan. Drie minuten later bleek hoe duur de misser was. Uitblinker Oussama Tannane werd nauwelijks gestoord, zodat deze Openda kon bereiken. Diens schot werd door Koopmans gestopt waarna Armando Broja in de rebound de bal alsnog tegen het net schoot.
Het leek de prelude van – waarschijnlijk – een reeks treffers van Vitesse dat tot de 44ste minuut oppermachtig was. Een stommiteit van de absolute uitblinker Oussama Tannane veranderde dat beeld volledig. De 26-jarige spelverdeler toonde zich vlak voor rust verontwaardigd dat hij geen vrije trap meekreeg, zocht de confrontatie met scheidsrechter Richard Martens en kreeg daarvoor geel. Tannane vond dit onrechtvaardig en slingerde kreten als ‘mafkees’ en ‘clown’ naar de scheidsrechter. Daarvoor kreeg hij zijn tweede gele kaart en kon vertrekken.
De uitsluiting van Vitesse’s beste speler kon voor ADO niet op een beter moment komen. ADO had immers negen wedstrijden op rij niet meer verloren nadat bij de tegenstander een speler was weggestuurd. Ranković had in de rust alle tijd om zijn ploeg op de nieuwe situatie voor te bereiden. En dus ook om een aantal van zijn meer ervaren spelers de posities van een aantal jongelingen te laten overnemen. Uiteindelijk bleek in eerste instantie alleen debutant Ravel Marrison die op de positie van de veel te veel balverlies leidende Bourard de ploeg kwam versterken. Een verbetering zou blijken, ook al kon de voormalige Manchester United-ster niet voor de nood-

zakelijke versnelling van het spel zorgen. ADO had veel balbezit, maar bleef het leer – ver van het doel van Pasveer - ongeïnspireerd heen en weer plaatsen. Vanaf de kant leek de oplossing simpel. Met Philipp en Elmkies voor de zeer matig spelende Catic en Rigo zou ADO een kwaliteitsinjectie krijgen en kon de balans worden behouden. Ranković maakte echter andere keuzes (Philipp kwam voor linksback Rigo en centrumspits Kramer voor Besuijen, beiden in de 55ste minuut) en dat maakte het spel van ADO chaotisch. Dat werd 13 minuten later nog erger toen Catic toch nog werd gewisseld en Karelis in het veld kwam. ADO speelde vanaf dat moment met drie centrumspitsen maar zonder aanvoer vanaf de vleugels. In plaats van op de rechter vleugel naar voren te komen, kwam Van Ewijk centraal te spelen, Pinas werd geacht linkerverdediger, linkermiddenvelder en linksbuiten te gaan spelen. De voortzetten moesten daardoor vooral van hem en van de op de middellijn staande De Boer komen. Het was een kansloos concept.

Kansen voor ADO leverde de chaos logischerwijze nauwelijks op. Sterker nog, Vitesse's Albanees Armando Broja maakte van de ruimte op ADO's linkerflank gebruik door langs de flank op te rukken, twee ADO-spelers uit te kappen en doelman Koopman in de kleine hoek te verrassen. Typerend voor de teleurstellende manier waarop ADO's middag verliep was wel het feit dat de 19-jarige aanvaller zijn run vanuit buitenspelpositie was begonnen, iets dat niet door de VAR hersteld kon worden omdat in Zeist een storing was opgetreden in de 'buitenspelprogrammatuur' en daardoor niet functioneerde… Het was één van drie arbitrale fouten die ook nog eens in ADO's nadeel uitvielen. In de eerste helft was – na een actie van Besuijen – een door doelman Pasveer weer opgepakte terugspeelbal niet gedetecteerd en kort voor het einde werd een duw in de rug van de springende Kramer niet met een strafschop gehonoreerd.
Pas in de slotfase kreeg ADO een aantal uitstekende mogelijkheden: Kramer schoot net over, Arweiler trof de lat en een schot van Morrison kon maar net door Pasveer worden gekeerd. Goed voor een treffer – laat staan een punt – was het allemaal niet.

- Inclusief de thuiswedstrijden tegen Vitesse (0-0), PSV (0-3) en Heracles (0-0) van het vorige seizoen heeft ADO Den Haag nu in vijf achtereenvolgende wedstrijden en 460 minuten niet gescoord. Eerder dit seizoen werd al met 0-1 van Groningen verloren. De vrije trap van Aron Meijers in de 80ste minuut van de wedstrijd tegen RKC mondde op 19 januari uit in ADO's laatste thuisdoelpunt.

- De laatste keer dat ADO een vergelijkbare treurige reeks kende was in 1982. Tussen het winnende doelpunt van Bram Rontberg tegen De Graafschap (2-1) op 13 maart'82 en een treffer van Renke Prevo op 15 mei tegen Roda JC (1-3) zaten deze vijf wedstrijden zonder treffer: MVV (0-0), Haarlem (0-4, de wedstrijd voorafgaande aan de tribunebrand in de nacht van 3 of 4 april'82), FC Groningen (0-1), NAC (0-2) en Go Ahead Eagles (0-6). Het aantal minuten zonder thuisgoals was destijds 555. ADO heeft dus nog 95 minuten de tijd om er voor te zorgen dat er geen nieuw negatief record wordt gevestigd.

- Ranković kwam als speler drie seizoenen in actie namens Vitesse en was in het seizoen 2017/2018 ook nog assistent-trainer van Henk Fraser bij de ploeg uit Arnhem.

- Als speler van ADO won Ranković drie van zijn vier thuiswedstrijden tegen Vitesse (W3-G0-V1). Als speler van Vitesse won hij nooit uit bij ADO (W0-G1-V2).

DÛH BEKÂH MET DÛH GROTÛH ORÛH

Begin mei 1986. Secretaris Fred van Hal en ondergetekende drinken nog even een kop koffie op de administratie van het Zuiderpakstadion. FC Den Haag verkeert nog steeds in een roes: nog altijd ongeslagen in de Eerste Divisie, een naderend kampioenschap staat weldra op de agenda. Kampioen weliswaar van de Eerste Divisie, maar de overmacht die de club dat seizoen uitstraalde maakt indruk op iedereen. Feitelijk is elke wedstrijd een kampioenswedstrijd, omdat iedere tegenstander FC Den Haag de eerste nederlaag wil toebrengen.

‘

Krijgen we eigenlijk een prijs, als we kampioen worden?’, vroeg ik aan Fred van Hal. ‘Geen idee, misschien een medaille’. We keken een beetje om ons heen en zagen op de kasten van de administratie enkele bekers staan met een hoogte van een bierglas. De grootste was die van het winnen van het Zwaluwen Jeugdtoernooi van de B1 in de jaren daarvoor. Nee, de prijzenkast puilde nu niet bepaald uit. Los van het eremetaal wat op het ADO-complex was te vinden.
‘Zullen we eens gek doen en zèlf een beker kopen?’
‘Nee man, doe niet zo gek’, antwoordde Fred van Hal, die nooit voorop liep in de polonaise en altijd gentleman bleef. ‘Ik ga het regelen’. En dat deed ik dus. In de Weimarstraat was een van de grootste winkels op het gebied van sportprijzen. Zo’n winkel waar je nog alles lekker kon aanraken en ouderwets de plaatjes werden gegraveerd. Na een kwartiertje was ik er uit. De allergrootste beker die er stond. Een beker, waarvan je op voorhand wist dat hij in geen enkele vitrinekast paste. Zo groot. Als we het doen, dan doen we het ook maar direct goed. En vooral ook omdat er in de Eerste Divisie ook helemaal geen prijs bestond voor het kampioenschap. Jaren later is dat allemaal geregeld met een schaal. We zijn in Den Haag al op zoveel zaken de eerste geweest en dat waren we nu dus ook. Op zaterdag 10 mei was de beker klaar en kon ik hem halen, prachtige geelgroene linten eraan en het Haagse hartje klopte sneller dan ooit tevoren.
Op zondag 11 mei, samen met Fred van Hal in de auto naar Eindhoven. Beker in de achterbak. In de rust vroeg Fred van Hal, ‘moeten we geen bloemen hebben...’. Ja, daar kom je nu mee, moeten we nu op zondag alle ziekenhuizen en bloemenkiosken in Eindhoven af gaan rijden om 20 bossen bloemen te gaan halen...’.

Trainer Rob Baan en voorzitter Pieter den Dulk tonen dûh Bekâh met dûh Grotûh Orûh aan de samengestroomde schare supporters vanaf het balkon in de Javastraat.

Uiteindelijk kon FC Den Haag op vijf wedstrijden voor het einde van de competitie, ongeslagen de titel van de Eerste Divisie en dus promotie naar de Eredivisie niet meer ontgaan. De beker werd een paar minuten voor tijd uit de kofferbak gehaald en uitgereikt aan de aanvoerder. Onze eigen cup met de grote oren. Enthousiasme op het veld, bij spelers, begeleiding en aanhang. Met de beker in de bus werd er vanaf de Aalsterweg in Eindhoven naar de Javastraat in Den Haag gereden, alwaar voor de dolenthousiaste fans, de beker nog eens een keer vanaf het balkon werd getoond. De beker was tot voor kort te zien in het ADO Den Haag Museum. Straks natuurlijk in de nieuwe ruimte van het museum. Wellicht valt het prijsje onder de beker nog te zien en te lezen. Maar dat is dan een prijsje, dit was onze prijs: “dûh bekâh met dûh grotûh ôrûh’!

Ron Triep

1970-1971: ADO ‘S BESTE ERERedivisieseizoen OKTOBER 1970 (DEEL 3)

ADO SOLO OP KOP VAN DE EREDIVISIE

ADO’s beste Eredivisieseizoen ooit was dat van 1970-1971. Nu vijftig jaar geleden dus. Aanleiding om daarop terug te blikken. In tien delen. In deze ADO Den Haag Post het derde deel, over de maand oktober 1970. De periode, waarin ADO haar positie als koploper van de Eredivisie moest bevestigen. Ook de periode, waarin ADO leverancier werd van een international. En de periode, waarin de met Sparta gedeelde koppositie veranderde in een sololeiderschap! En eindelijk, na slepend blessureleed, maakte Harald Berg zijn rentree.

Het vorige hoofdstuk werd afgesloten met de titanenstrijd, die ADO in de Rotterdamse Kuip leverde tegen Feyenoord en afsloot met 0-0. Hoeveel inspanning die pot de Rotterdamse wereld- en Europees kampioen kostte werd enkele dagen later duidelijk in Roemenië. Het nietige UT Arad schakelde de ploeg van trainer Ernst Happel uit voor de Europa Cup voor landskampioenen. Inmiddels was ADO al bezig met de voorbereiding op het thuisduel met Go Ahead. Het moest het ongeloof over de

Wytze Couperus legt aan voor een schot tegen Go Ahead in de wedstrijd die hem een invitatie voor Oranje opleverde.

hoge status weg zien te poetsen, maar in het druilige Zuiderpark leidde de onwennigheid tot bescheidenheid. Wel mooi en goed voetballend, maar aanvankelijk niet doelmatig. Uiteindelijk kreeg de formatie van trainer Vaclav Jezek de Deventer ploeg van trainer Barry Hughes onder de knie. Uitblinker Theo van der Burch leidde de openingstreffer in door de ijverige Noor Harry Hestad op links aan het werk te zetten. En deze leverde op zijn beurt de voorzet af, waarvan Wytze Couperus doel treffend profiteerde. Hestad en Couperus vertolkten dezelfde rol bij de tweede treffer. Uit de legio mogelijkheden, die ADO daarna creëerde, werd slechts één goaltje (Lex Schoenmaker uit een pass van René Pas) toegevoegd. De triomf van 3-0 leverde niet alleen twee punten op, maar ook een invitatie voor doelman Ton Thie voor de selectie van Oranje en voor Cees Weimar voor Jong Oranje. Omdat Feyenoorder Coen Moulijn voor de interland tegen Joegoslavië afzegde nodigde bondscoach

Frantisek Fahdronc Wytze Couperus alsnog uit voor het grote Oranje. Gezien de recente prestaties eigenlijk niet opmerkelijk, wel gezien de leeftijd van de spits (29 al). Jan van Beveren was natuurlijk eerste man onder de lat van Oranje, dus Ton Thie zou op de bank blijven zitten. Maar Couperus debuteerde in de 59e minuut als invaller voor PSV'er Wietze Veenstra in de in 1-1 eindigende interland. Een dag eerder had Cees Weimar in Eindhoven meer reden tot juichen vanwege de winst van 5-2 van Jong Oranje tegen de beloften van Joegoslavië. Wytze Couperus zou later nog een invitatie krijgen voor Oranje. Uit tegen de DDR kwam hij echter niet in actie om vervolgens nooit meer in Oranje te spelen. Zodoende werd de centrumspits van ADO de Fries (geboren in Sneek) met de kortste (31 minuten) interlandloopbaan.

Lex Schoenmaker neemt het doel van NEC onder vuur.

Na de interland-break toog ADO naar Nijmegen om aan te treden bij NEC. Omdat Harald Berg doordeweeks de oefenpartij met Laakkwartier goed was doorgekomen kon hij in De Goffert dan eindelijk zijn rentree vieren. Met de werkelijk de wedstrijd van zijn leven spelende Lex Schoenmaker (tegenstander Chris Dekker kreeg slechts Lex' hielen te zien) groeide de Noor uit tot uitblinker. Berg was tweemaal de leverancier van de assist, waaruit Lex Schoenmaker scoorde. De tegentreffer van NEC'er Cas Janssen had slechts statistische waarde (1-2). Daar Sparta bij Ajax niet verder kwam dan een puntendeling van 2-2 kwam ADO na acht speelronden alleen aan kop van de Eredivisie!
Met bijna 18.000 toeschouwers stroomde het Zuiderpark op 25 oktober 1970 weer lekker vol. Het genoot eerst van een voorwedstrijd vol aanstaande sterren van de ADO-jeugd en het Haags jeugdelftal. Bij ADO acteerden Rob Monnée, Johnny Nieuwenburg, Boudewijn de Geer en de 17-jarige Aad Kila, die nauwelijks anderhalve maand later

Een bon voor Theo van der Burch vanwege 250x ADO 1.

in het eerste zou debuteren. En bij de Haagse jeugd speelde een zekere Martin Jol van JAC… Na het voorprogramma volgde de huldiging van Theo van der Burch, omdat hij 250 wedstrijden in de hoofdmacht van ADO was uitgekomen.

Er is wéér gescoord tegen MVV. Aad Mansveld raapt de bal blij en triomfantelijk op, terwijl doelman Frans Korver treurt.

En bij MVV was ADO's idool van de Lange Zij Harry Heijnen te bewonderen. En laat hij nu bij een doorbraak zicht op een Limburgse treffer hebben. Dat gold trouwens ook voor Jo Bonfrère van de Maastrichter Sterdragers. Ton Thie klaarde de toch gevaarlijk ogende klussen bekwaam. Daarna kon het Zuiderpark zich opmaken voor de Harald Berg & Lex Schoenmaker Show. Berg vond het net achter doelman Frans Korver tweemaal en Lex eenmaal. Piet de Zoete schoot het kwartet Haagse treffers vol. Met de zege van 4-0 consolideerde ADO de fraaie koppositie.

ADO Den Haag-Vitesse: 0 toeschouwers. Vanwege corona...

VOETBAL ZONDER PUBLIEK? DAAR IS GEEN BAL AAN!!! VAN BEZOEKERRECORD TOT 0 TOESCHOUWERS…

HET **RECORDAANTAL** TOESCHOUWERS BIJ EEN THUISWEDSTRIJD VAN (TOEN) FC DEN HAAG STAAT OP **28.872**. DE GASTHEER ONTVING IN DEZE OP 21 NOVEMBER 1971 IN HET ZUIDERPARKSTADION GESPEELDE WEDSTRIJD FEIJENOORD. NOG VOORDAT HET GOED EN WEL WEEKEND WAS, WAREN IN DE VOORVERKOOP ALLE KAARTJES VOOR DE **ZUID-HOLLANDSE TOPPER** TUSSEN FC DEN HAAG EN FEIJENOORD – HET WAS DE LAATSTE WEDSTRIJD DIE DE ROTTERDAMMERS NOG MET DE IJ IN DE NAAM SPEELDEN – **STIJF UITVERKOCHT.**

Wim van Hanegem in duel met de half zichtbare Dick Advocaat voor de stampvolle tribunes in het Zuiderpark, die voor een recordbezoek zorgden.

Waarschijnlijk waren er bij die wedstrijd meer bezoekers in het Zuiderparkstadion dan er kaartjes waren verkocht. Vooral jonge supporters wisten soms op slimme wijze zonder kaartje binnen te komen. Zoals de twee jongetjes die wijzend naar de man die iets achter hen in de rij stond tegen de controleur zeiden: ‘Onze vader heeft onze kaartjes’, en daarna snel in de mensenmassa verdwenen. De controleur achterlatend met een verbaasde vrijgezelle en kinderloze man die alleen een kaartje voor zichzelf had.
Mede door de massale steun van het thuispubliek speelde FC Den Haag een zeer goede wedstrijd die volgens de neutrale toeschouwer in een gelijkspel had mogen eindigen. Maar door twee doelpunten van Feijenoorder Jan Boskamp en één van ADO’er Wietze Couperus werd er met 1-2 verloren.
De foto's van die wedstrijd en het met supporters afgeladen Zuiderparkstadion staan in schril contrast met de onlangs door coronamaatregelen zonder publiek gespeelde thuiswedstrijd tegen Vitesse Arnhem.

Februari 1989: FC Den Haag-Sparta zonder publiek. Hoewel toch genoeg zwartkijkters, want supporters klommen op het dak van het toenmalige administratiegebouw om toch een groot deel van het veld te kunnen zien.

Niet de eerste keer

Het is overigens niet voor het eerst dat ADO / FC Den Haag een wedstrijd zonder publiek moest spelen De aanleiding, dat er bij die bewuste wedstrijden geen supporters aanwezig mochten zijn, had een compleet andere reden dan nu het geval is. Wegens eerder dat seizoen gepleegde misdragingen van het thuispubliek legde de KNVB aan Feyenoord en ADO de straf van een wedstrijd zonder publiek. Omdat FC Den Haag bij winst op VVV kon promoveren was er angst voor rellen en moest er van de burgemeester van Venlo in De Koel voor lege tribunes worden gespeeld. Daarnaast is er nog een aantal gestaakte wedstrijden zonder publiek uitgespeeld. Zoals onder meer FC Den Haag – Cambuur als gevolg van het 'broekriem-incident' en ADO Den Haag-FC Groningen, de laatste wedstrijd in het Zuiderparkstadion. Omdat het Cars Jeans Stadion 'maar' 15.000 plaatsen heeft zal het bezoekersrecord uit 1971 niet zo snel worden geëvenaard, laat staan gebroken. Tijdens competitiewedstrijden was het stadion sinds de opening altijd goed met bezoekers gevuld. In het eerste seizoen in het Forepark speelde ADO Den Haag in de eerste divisie. Dat seizoen trok de ploeg een gemiddelde van 5071 bezoekers. ADO Den Haag-TOP Oss (5-1) trok dat seizoen maar 3.286 supporters, het laagste aantal voor de reguliere competitiewedstrijd. Na de promotie naar de Eredivisie verdubbelde dat gemiddelde naar ruim 11.000 gemiddeld per seizoen.

De uitschieter in het Forepark was 'Het jaar van de Tsaar' 2010/2011. Toen bezochten gemiddeld 13.033 bezoekers een thuiswedstrijd van ADO Den Haag. Vier keer was het stadion dat seizoen met 15.000 bezoekers volledig uitverkocht. Dat zijn getallen waar we nu helaas alleen maar van kunnen dromen. Door de coronamaatregelen mochten bij de competitiewedstrijd ADO Den Haag-FC Groningen in het Cars Jeans Stadion maar 3.478 seizoenkaarthouders aanwezig zijn. Uit bij Heracles Almelo zaten er maar 2.700 supporters in het stadion. Het aantal uitsupporters was 0. Daarna zijn alle wedstrijden verplicht zonder publiek gespeeld. Over de oorzaak hiervan kan lang en breed worden gediscussieerd. Maar één ding is zeker: Voetbal zonder publiek? Daar is geen bal aan!!!

Marc Klaui

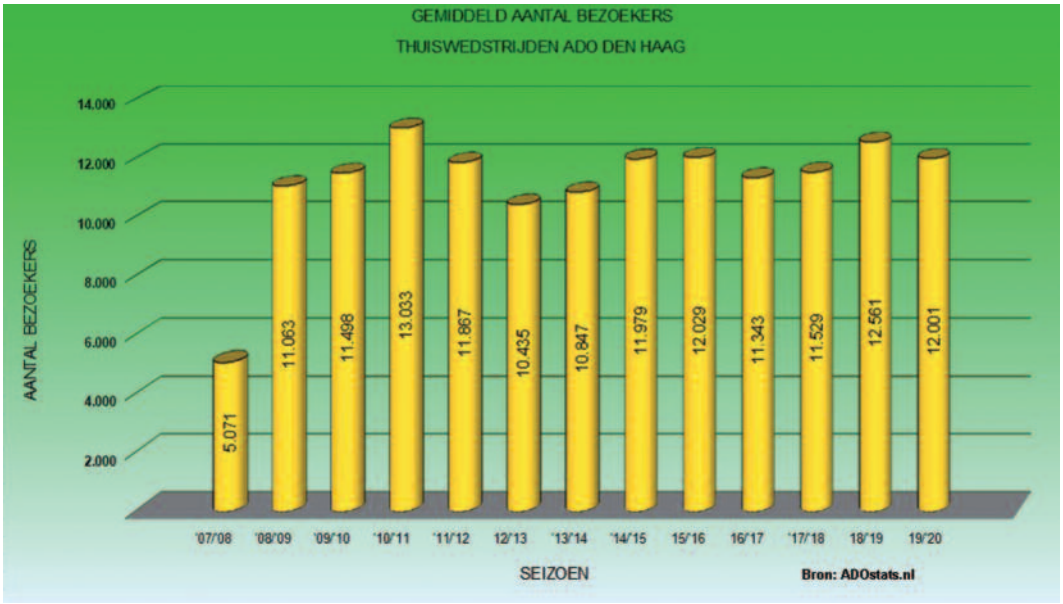

OEFENWEDSTRIJD IN HET HISTORISCHE JAAR 1968

ADO KLOPT DYNAMO KIEV MET LIEFST 5-1

OORSPRONKELIJK HAD ADO'S MANAGER **EDDY HARTMANN** VOOR ZONDAG 4 AUGUSTUS 1968 EEN OEFENWEDSTRIJD TEGEN **WEST HAM UNITED** GEPLAND. MAAR TOEN HALVERWEGE JULI **MANAGER RON GREENWOOD** VANUIT LONDEN NAAR HET ZUIDERPARK BELDE MET DE MEDEDELING DAT ZIJN PLOEG TOCH NIET DE NOORDZEE ZOU OVERSTEKEN, WAS ER MAAR ÉÉN MAN DIE KON VOORKOMEN DAT DE VOORBEREIDING VAN HET SEIZOEN VAN **TRAINER ERNST HAPPEL** IN DE SOEP ZOU LOPEN: **JULIUS UKRAINCZYK.**

De Frans-Poolse wedstrijdmakelaar was een zeer goede relatie van ADO en beschikte over contacten, die niemand ter wereld bezat. Hartmanns paniekerige telefoontje had vrijwel meteen succes. Of ADO bezwaar dad om in het Zuiderpark de kampioen van de Sovjet-Unie, Dynamo Kiev, te ontvangen? Het antwoord van Eddy Hartmann laat zich niet moeilijk raden: 'Ja natuurlijk. Dol-, dolgraag!'.

Terwijl anno 1968 de Sovjet-Unie als één van de sterkste voetballanden ter wereld werd beschouwd was het Nederlands voetbal nog in opkomst. Ajax had destijds internationaal al eens flink opzien gebaard met de zege van 5-1 op Liverpool en de naam van Johan Cruijff begon internationaal steeds meer rond te zingen. Maar veel meer was het nog niet.
Dat de Sovjets dachten dat zij in het Zuiderpark toch op de nodige weerstand zouden kunnen rekenen, had voornamelijk te maken met het feit dat ADO eerder in de zomer Ajax in de KNVB-bekerfinale met 2-1 had geklopt. En dat ADO ongeveer hetzelfde spelletje speelde als FC Zürich, de geplande Europa Cup-tegenstander, in september.

In tegenstelling tot de internationaal nog onervaren ADO-spelers bestonden zowel de nationale ploeg van de USSR als die van kampioen Dynamo Kiev vooral uit gelouterde krachten. Zowel op het WK van 1966 (nog met Lev Yashin in de goal) als op het EK van 1968 had de ploeg van de Sovjet-Unie de halve finales bereikt.
En in september'67 knikkerde Dynamo Kiev de kersverse Europese kampioen Celtic uit het Europa Cuptoernooi, onder meer dankzij de zege van 1-2 in Glasgow.

In de wetenschap dat zijn ploeg – met één tegentreffer per drie wedstrijden - verreweg de sterkste verdediging had van de Sovjet-Unie - en in de persoon van de destijds pas 22-jarige Anatoliy Byshovets ook nog eens de beste aanvaller van het land - zorgde ervoor dat coach Victor Maskov medio juli 1967 een gelukkig man was. Zijn ploeg – daarvan was hij overtuigd – had een èchte kans om in het aankomende seizoen als eerste ploeg uit het Oostblok de Europa Cup voor Landskampioenen te winnen.

In de weken na die prachtige winst in de finale om de KNVB-beker op Ajax (2-1) had de selectie van ADO maar weinig veranderingen ondergaan. Als gevolg van wat rumoerige familieomstandigheden was Henk Houwaart overgegaan aan FC Twente, terwijl Freek van der Lee had besloten zijn profloopbaan te beëindigen. Nieuw in de selectie van Ernst Happel was de éénmalige international Piet Giesen van Fortuna'54 en de amateurspelers Jan van Duijn (UVS) en Leen de Graaf van Duindorp SV. Ook met het vertrek van vijf andere spelers moest manager Eddy Hartmann nog rekening houden.
René Pas, Aad de Mos, Ton Thie, Theo van der Burch en Jan Villerius stonden in juli nog op de transferlijst. Uiteindelijk werden Pas en Villerius uitgeleend aan RCH, terwijl De Mos overstapte naar Wilhelmus.

De geringe transferactiviteiten betekenden overigens niet dat Happel die zomer in zijn vakantiehuisje aan de Wörther See rustige weken had. Tot tweemaal toe was hij in zijn Citroën DS 21 over de vrij smalle bergwegen naar Wenen gereden, om samen met de daar vakantie houdende ADO-manager Eddy Hartmann naar het hoofdkantoor van Rapid Wien te trekken. Doel was het contracteren van - voor ADO destijds een vrij unieke zaak – een buitenlandse spits. Happel kende de door

hem begeerde 15-voudige Oostenrijkse international Poldi Grausam nog uit de tijd dat hij zelf nog technisch directeur ('sektionsleiter') bij Rapid Wien was en had de aanvaller graag een rol gegeven in de ADO-aanvalslinie. Spelend naast nieuweling Piet Giesen. De transfer ging uiteindelijk niet door. Na een voorlopig akkoord vroeg Grausam (in 1967 in Oostenrijk Speler van het Jaar) eerst om 24 uur bedenktijd en daarna een verdubbeling van het hem aangeboden salaris. Het was meteen einde verhaal.

De transfersoap rond Grausam was niet het enige voetbalavontuur dat ADO die zomer had in de Alpen. Terwijl Happel aan de Wörther See lag te zonnen en Eddy Hartmann in Wenen op de terrassen van de verschillende Konditoreien Apfelstrudel zat te eten, was voorzitter Herman Choufoer naar Genève gevlogen om daar op 10 juli te vernemen dat het Oostenrijkse Grazer AK de eerste tegenstander in het Europa Cup II-toernooi zou zijn. Voor Happel - als Oostenrijker - een ideale tegenstander. Niet alleen kende hij de speelstijl en de selectie op z'n duimpje, met GAK-trainer Fritz Kominek had hij nog een paar keer samengespeeld in het Oostenrijkse nationale elftal.

Toen Happel op dinsdag 23 juli hat startsein gaf voor de eerste training van het nieuwe seizoen, keek hij dus grotendeels tegen dezelfde gezichten aan als een seizoen eerder. Maar in tegenstelling tot de selectie van ADO, was de sfeer in de voetbalstad Den Haag wel degelijk veranderd. Na een sterk seizoen in de Eerste Divisie was Holland Sport teruggekeerd in de Eredivisie en de daardoor versterkte gevoelens van rivaliteit (op 28 augustus stond op Houtrust de eerste derby gepland) zorgde ook bij ADO voor een hogere seizoenkaartverkoop, iets dat nog eens extra werd versterkt door het feit dat de club bij iedere verkochte seizoenkaart een plaatsbewijs voor de Europa Cupwedstrijd tegen Graz cadeau deed.

Op het moment dat de selectie van Dynamo Kiev begin augustus in Schiphol uit de Tupulev stapt, was de toestand in de wereld zorgwekkend. Onder leiding van partijleider Alexander Dub ek was in Tsjechoslowakije een nieuwe wind gaan waaien. De - zoals het was gaan heten - 'Praagse lente' zorgde voor een nieuwe en 'uitdagende politiek' van de Tsjechen richting het Westen. Althans zo werd dat ervaren door de andere Oostbloklanden. Begin augustus besloten zij Dub ek dan ook de duimschroeven aan te draaien tijdens een vierdaagse conferentie in Bratislava. Hardliners als de Poolse partijleider Gomoelka, Walter Ulbricht van de DDR en partijleider Brezjnev van de Sovjet-Unie waren van plan om daar voor eens en altijd een einde te maken aan de Tsjechische avonturen; de Oost-Europese eenheid moest worden hersteld. Uiteindelijk zou dat in het eerste weekend van augustus nog niet gebeuren. Precies op het moment dat een fantastisch onweer boven Bratislava losbrak, bleek uit de balkonscène van het oude raadhuis van Bratislava, dat Dub ek ondanks de op hem uitgeoefende druk niet door de knieën was gegaan. Hij werd stormachtig toegejuicht, toen hij de uitgelaten menigte vertelde, dat het Russische rode leger Tsjechoslowakije

Het ADO, dat de Sovjet-kampioen Dynamo Kiev met 5-1 zou verslaan.

die zaterdagmiddag had verlaten. De door hem in de uitgelaten menigte geworpen bloemen werden als trofeeën door de bevolking mee naar huis genomen.

Net als in Bratislava was het ook in Den Haag in dat eerste augustusweekend slecht weer. Regen, wind en een temperatuurtje van hooguit 18 graden zorgen er voor dat slechts tienduizend ‘hongerigen’ (zo omschreven door Daan Overhoff in de Haagsche Courant) de tocht naar het Zuiderpark maakten om daar niet allen hun Haagse helden aan het werk te zien, maar ook het Russische sterrenensemble, met 34 punten uit 22 wedstrijden lijstaanvoerder in de Sovjetcompetitie. Ze zouden op die 4de augustus getuige zijn van een historische winst van ADO op een Europese topclub vol sterren. Al moet wel worden gezegd dat – die zondagmiddag – al die sterren – alweer volgens de HC – opzienbarend teleurstelden. Net zo min als het Brezjnev dat weekend was gelukt om Dub ek onder de duim te

krijgen, lukte het Dynamo Kiev-trainer Victor Maslov niet om zijn in de competitie al maanden ongeslagen spelers te inspireren ADO goed partij te geven.

Dat deed overigens niets af aan het feit dat de Zuiderparkers (die middag overigens spelend in hetzelfde groene shirt dat twee maanden eerder ook in de bekerfinale werd gedragen) juist die augustusmiddag in grote vorm waren. In de verdediging was Aad Mansveld extra gemotiveerd door het feit dat hij van bondscoach Georg Kessler voor de eerste keer een uitnodiging had ontvangen voor de training van het Nederlands elftal. Naast hem in ADO's laatste linie toonde de jonge Cees Weimar zich een steeds beter functionerende centrale verdediger. Lex Schoenmaker was de middenvelder in vorm en in de aanval wilde Harry Heijnen laten zien dat hij nog lang niet versleten was. Omdat ook de positie van de razendsnelle Kees Aarts onomstreden was en de kopsterke Lambert Maassen de voorkeur van Happel had gekregen, moest nieuwe aanwinst Giesen op het laatste moment (hij was al omgeroepen als basisspeler) op de bank beginnen. Dat had ook nog een extra reden. 'Er mag bij hem nog wel een kilo of vier, vijf af", aldus Happel.

Harrie Heijnen (8) opent de score.

Het super gemotiveerde ADO had slechts drie minuten nodig om Kiev een eerste klap toe te brengen. De naar voren opgerukte Mansveld was de aangever, de loeihard schietende en op het laatste moment ingevallen Heijnen de afmaker: 1-0. Uiteraard was Dynamo geroutineerd genoeg om door de snelle achterstand niet van de wijs te raken. De Sovjets trokken ten aanval, maar vergaten het tempo dusdanig op te schroeven dat ADO in de problemen kwam.
Daar waar Kiev steeds te langzaam was, daar waren de ADO-aanvallers juist regelmatig te snel voor hun tegenstanders. De tweede treffer kon niet uitblijven en kwam na een half uur op het bord, toen een snelle combinatie tussen Kees Aarts en Lambert Maassen door de inlopende Lex Schoenmaker werd afgerond.

Lex Schoenmaker scoort 2-0.

Wat niemand op dat moment kon bevroeden, leidde de combinatie die ten grondslag lag aan ADO's tweede treffer tot het begin van het einde van de loopbaan van Lambert Maassen. Vlak nadat Kiev opnieuw had afgetrapt, verstapte de kopsterkte en op dat moment nog pas 27-jarige midvoor – de enige die het seizoen ervoor alle competitie en bekerwedstrijden van ADO had gespeeld - zich en liep daarbij een ernstige knieblessure op. Een door Kees Weimar genomen lange vrije trap was eigenlijk buiten zijn bereik in het penaltygebied van Kiev neergedaald. Om de bal toch nog te bereiken wilde Maassen een sprintje trekken. Hij kwam echter niet goed weg: z'n ene been gleed opzij, terwijl het andere been doorzwikte. Per brancard moest Maassen van het veld om ... vier dagen later al weer op het trainingsveld te staan omdat hij zelf meende alweer te zijn genezen. Dat goede gevoel dat Maassen had, was bij het begin van de training al snel verdwenen. Ineens bleek 'the man with the golden head' (een bijnaam die hij in de zomer van '67 in ADO's tijd in San Francisco had gekregen) wel goed te kunnen lopen, maar absoluut niet te kunnen schieten. De binnenband van zijn rechter knie bleek flink beschadigd.

Het was het begin van een lange lijdensweg voor de man, die in juni 1963 voor 48.000 gulden was gekocht van landskampioen PSV. Maassen zelf had destijds - kort voor zijn transfer naar Den Haag - PSV nog min of meer in z'n eentje aan die landstitel geholpen. De spits –

dat seizoen veelal spelend in PSV-B – had in juni'63 in de met 5-2 gewonnen thuiswedstrijd tegen Ajax een hoofdrol. Trainer Bram Appel (ex-speler van ADO) koos voor Maassen als invaller voor de geschorste Piet van der Kuil; de lange Brabander beloonde dat met het produceren van het openingsdoelpunt en het geven van drie assists. Voor een aanvankelijk zeer laag jaarsalaris van 6.000 gulden plus premies (plus een door Herman Choufoer geregelde baan bij de PTT), werd hij in de

De trieste aftocht van Lambert Maassen en het begin van zijn lange lijdensweg.

eerste seizoenen in Den Haag door Happel opgekweekt van iemand die – naar eigen zeggen – 'achter iedere bal aanholde' tot een middenvoor met techniek en een ongekende kopkracht die bijna 250 wedstrijden voor ADO zou spelen.

Eerst drie maanden rust, daarna wat wedstrijden in ADO-B en in november'68 een onverwachte rentree in de Europa Cupwedstrijd tegen FC Köln. Toch nog onverwacht leek Maassen hersteld. Hij speelde in zes Eredivisiewedstrijden en verheugde zich op de tweede helft van de competitie. Maar op tweede kerstdag 1968 sloeg het noodlot opnieuw toe. Dit keer na een onschuldige botsing met Ajax-doelman Gert Bals bij de knie raakte. 'Niks ernstigs, dacht ik', zou hij later zeggen tegen Kees Jansma in een interview voor het blad 1-0. Een misrekening. Maassen had wel iets verdachts gevoeld, maar speelde nog even door. In een interview met VI: 'Later, 'n hoge bal. Ik ga er met Barry Hulshoff naar toe, kom op m'n rechterbeen terecht. Meteen zo'n knie. Waarschijnlijk het gevolg van die botsing met Bals. Ik zeg waarschijnlijk omdat het nooit vast is komen te staan. Ik dus weer per brancard het veld af.' ADO moest met 10 man verder en zou uiteindelijk met 2-5 verliezen. Het zou nóóit meer goed komen. Steeds gaven artsen aan dat ze geen problemen konden vinden, steeds weer mocht hij proberen te trainen om vervolgens opnieuw te constateren dat de pijn in zijn knie gewoon niet weg was. Eind maart leverde een week ziekenhuis geen oplossing, een meniscusoperatie begin mei evenmin; het was een merkwaardige operatie trouwens, want al voor de ingreep hadden artsen gezegd dat er volgens hen waarschijnlijk niks mis zou zijn met die meniscus. Dat bleek te kloppen, maar tòch leverde de operatie Maassen eindelijk wel de duidelijkheid op waar hij zo zeer naar verlangde. Zoals gedacht was er met de meniscus niets aan de hand gebleken; de kruisband van Maassen daarentegen was geheel afgescheurd en hing er maar bij. Vier maanden lang deed Maassen nog alles om zich terug te knokken in de selectie van ADO. De operatie, een behandeling door vijf verschillende specialisten en zeven weken gips; het was allemaal tevergeefs.
Op 16 september 1969 werd ADO's midvoor definitief afgekeurd.

Terug naar de wedstrijd ADO-Dynamo Kiev. Geheel volgens het motto 'de één z'n brood is de ander z'n dood' was Maassens brancard nog niet tot in de kleedkamer gedragen of invaller Piet Giesen had al voor de eerste keer een aandeel in een ADO-doelpunt. De Limburger kopte de bal door naar Heijnen die met een ouderwetse omhaal de bal achter Dynamo-doelman en 14-voudig Sovjet-international Viktor Bannikov deponeerde: 3-0.

De onnavolgbare (en op de foto onzichtbare) Harrie Heijnen heeft voor 3-0 gezorgd.

Een kwartier na de hervatting tekende Giesen persoonlijk voor ADO's vierde doelpunt door de bal na een straffe voorzet van Keest Aarts keihard tegen het net te koppen. Die treffer zou maar één van de weinige ADO-succesjes zijn van Giesen. In een aantal opzichten zijn er grote

paralellen te trekken tussen de loopbanen van Maassen en Giesen. Beiden door trainer en oud-ADO-spits Bram Appel naar PSV gehaald, beiden kampioen in 1963, beiden uiteindelijk in Den Haag terecht gekomen en beiden veel te vroeg gestopt als gevolg van ernstige knieblessures. Maassen was in 1968 pas 28 jaar toen de knieblessure hem dwong te stoppen; Giesen (inmiddels Oostende) was in 1971 pas 26 jaar!

Die treffer van Giesen betekende op die koude en grijze zondagmiddag het definitief einde van de ambities van Kiev, waar al twee spelers zich hinkend hadden moeten laten vervangen. Bij de Sovjetkampioen toonde alleen aanvoerder en 40-voudig international Yozhef Sabo nog de ambitie om iets aan de score te veranderen. Zijn afstandsschoten konden Ton Thie in het ADO-doel echter niet verontrusten. Anders was dat aan de andere kant van het veld, waar Kees Aarts – na een snelle combinatie met Lex Schoenmaker – een kwartier voor tijd ADO's vijfde treffer tegen het net schoot.

Uiteindelijk was het alleen maar aan slordig Haags verdedigen te danken dat ook Dynamo Kiev in het Zuiderpark tot scoren kwam. Twee minuten voor tijd was het invaller Parkujan die de bal na het Haagse gestuntel achter Ton Thie prikte.

Onder de 10.000 op de tribunes bevond zich FC Zürich-voorzitter Näggeli. De praeses had gehoopt zijn technische staf iets te kunnen vertellen over de kracht van Kiev met het oog op de op handen zijnde Europa Cup-wedstrijd. Het krachtsverschil tussen ADO en Dynamo was die dag zo groot, dat de Zwitser niets wijzer was geworden. Dat maakte uiteindelijk niets meer uit. In de nacht van 20 op 21 augustus - twee weken na ADO-Dynamo en na de balkonscene in Bratislava – reden Sovjettanks opnieuw de straten van Praag binnen. Ook de legers van Polen, Hongarije en Bulgarije trokken onder de codenaam 'Operatie Donau' Tsjechoslowakije binnen. Uiteindelijk werd het land bezet door 150.000 militairen, werd de censuur weer ingevoerd en de

Nieuweling Piet Giesen kopt de stand naar 4-0.

Tsjechische leiders afgevoerd naar Moskou.
De inval leidde tot heftige reacties in het Westen, waar men direct begreep dat militair ingrijpen niet tot de mogelijkheden behoorde. Tot rellen voor ambassades en consulaten van Oostblok landen kwam het echter wel. De sfeer perfect aanvoelend kwam – al kort na de inval – Celtic-voorzitter Robert Kelly als eerste met een reactie. 'Als steun aan het volk van Tsjechoslowakije', zo schreef hij aan de UEFA, 'zou geen enkele ploeg uit West-Europa gedwongen moeten worden tegen teams uit de USSR, DDR, Polen, Bulgarije en Hongarije te moeten spelen. En voegde hij er alvast aan toe: 'Celtic is niet van plan om tegen Ferencváros te spelen'. Onmiddellijk na het versturen van zijn telegram aan de UEFA kreeg Kelly steun van Milan-voorzitter Carrao, die op een persconferentie de Italiaanse media vertelde dat zijn roodzwarten – in navolging van Celtic – ook hun wedstrijd (tegen Levski Sofia) niet wilden spelen.
Terwijl meer clubs uit West-Europa zich achter de boycot schaarden, waren de reacties in Oost-Europa furieus. 'Het vermengen van sport en politiek….
Hoe durfde Celtic dat te doen'.

Zoals verwacht hadden voormalige Europese kampioenen als Celtic en AC Milan bij de UEFA veel meer invloed dan Ferencváros, Levski en zelfs Dynamo Kiev. Er werd een spoedvergadering belegd en ondanks tegenstemmen van alle Oostbloklanden besloot de Europese voetbalunie de loting van 10 juni gedeeltelijk over te doen. En wel zó dat alle Oost-Europese deelnemers in de eerste ronde uitsluitend elkaar zouden treffen. Hierdoor moest Celtic niet tegen Ferencváros, maar St.-Étienne en werden de twee wedstrijden van Dynamo Kiev tegen FC Zürich omgezet in een dubbele ontmoeting met het Poolse Ruch Chorsow.
De Oost-Europese voetbalbonden ontploften van woede. En ook de vicevoorzitter van de UEFA, de Hongaar Barcs, was zo furieus dat, om een scheuring van de UEFA te voorkomen, een extra vergadering nodig was. Op 9 september 1968 kwam de UEFA daarom nogmaals bijeen. Opnieuw was de invloed van de West-Europese clubs en bonden groter dan de macht die het Oostblok kon uitoefenen. De 'nieuwe' loting werd bekrachtigd, waarna de Oost-Europese ploegen zich één voor één terug trokken. Voor Dynamo Kiev was het Europa Cup seizoen al voorbij nog voor dat het zelfs maar begonnen was.

Ook voor het Europa Cup II-toernooi had het gewelddadige einde van de Praagse lente gevolgen. Zeven wedstrijden werden opnieuw vastgesteld, waarna ook nu de meeste Oost-Europese deelnemers zich terug trokken. Voor ADO had de nieuwe loting geen betekenis. Beide wedstrijden tegen Graz konden gewoon doorgang vinden en werden beide door ADO gewonnen (4-1 en 2-0). Een ronde later zou er een einde komen aan het Haagse Europese avontuur. FC Köln – spelend met drie spelers die in 1966 nog in de WK-finale hadden gestaan – trok zowel in het Zuiderpark (0-1) als in Keulen (3-0) aan het langste eind.
Uiteindelijk werd in het seizoen 1968-1969 het toernooi om de Europa Cup der Bekerwinnaars gewonnen door ... een ploeg uit Tsjechoslowakije. Slovan Bratislava had zich begrijpelijker wijze niet geschaard achter de boycot van de andere Oostblokteams en bereikte via FC Bor, FC Porto, Torino en Dunfermline de finale.
De eindstrijd – die onder leiding stond van Lau van Ravens - werd op 21 mei 1969 gepeeld in het Sankt Jakob Stadion in Bazel. Voor 19.000 toeschouwers slaagde Slovan erin het toen nog niet zo fameuze FC Barcelona met 3-2 te verslaan.

Jan-Hermen de Bruijn

PROGRAMMA EN UITSLAGEN

PROGRAMMA

ADO Den Haag 1

1 november 2020:	PSV-ADO Den Haag
7 november 2020:	ADO Den Haag-FC Twente
22 november 2020:	Sparta-ADO Den Haag
28 november 2020:	ADO Den Haag-Heerenveen
6 december 2020:	FC Utrecht-ADO Den Haag

ADO Den Haag Vrouwen

30 oktober 2020:	ADO Den Haag-vv Alkmaar
8 november 2020:	PSV-ADO Den Haag
13 november 2020:	ADO Den Haag-Ajax
20 november 2020:	ADO Den Haag-PEC Zwolle
4 december 2020:	PEC Zwolle-ADO Den Haag
11 december 2020:	Excelsior-ADO Den Haag

UITSLAGEN

ADO Den Haag 1

27 september 2020:	Feyenoord-ADO Den Haag	4-2
3 oktober 2020:	VVV-ADO Den Haag	1-2
16 oktober 2020:	ADO Den Haag-Vitesse	0-2
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-AZ	2-2
28 oktober 2020:	ADO Den Haag-Sparta	1-1
	(ADO DH w.n.s., eerste ronde KNVB-beker)	

Onder 21

26 september 2020:	Heerenveen-ADO Den Haag	2-0
30 september 2020:	ADO Den Haag-FC Twente	2-2
10 oktober 2020:	NAC-ADO Den Haag	(uitgesteld)
17 oktober 2020:	ADO Den Haag-NEC	(uitgesteld)
24 oktober 2020:	Almere City FC-ADO Den Haag	(uitgesteld)

Onder 18

26 september 2020:	ADO Den Haag-FC Twente/Heracles	2-1
3 oktober 2020:	ADO Den Haag-AFC	2-0
10 oktober 2020:	AZ-ADO Den Haag (oefenduel)	2-2
17 oktober 2020:	Vitesse-ADO Den Haag	(uitgesteld)
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-NAC	(uitgesteld)

Onder 17

26 september 2020:	Almere City FC-ADO Den Haag	0-2
3 oktober 2020:	Alphense Boys-ADO Den Haag	1-1
17 oktober 2020:	ADO Den Haag-FC Dordrecht	(uitgesteld)
24 oktober 2020:	AFC-ADO Den Haag	(uitgesteld)

Onder 16

3 oktober 2020:	FC Utrecht-ADO Den Haag	0-4
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-FC Den Bosch	0-1
13 oktober 2020:	ADO Den Haag-Excelsior	1-0
17 oktober 2020:	Volendam-ADO Den Haag	(uitgesteld)
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-VVV	(uitgesteld)

Onder 15

26 september 2020:	Volendam-ADO Den Haag	6-4
4 oktober 2020:	Excelsior-ADO Den Haag	(uitgesteld)
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-VVV	3-1
17 oktober 2020:	De Graafschap-ADO Den Haag	(uitgesteld)
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-Volendam	(uitgesteld)

Onder 14

27 september 2020:	Excelsior-ADO Den Haag	0-3
3 oktober 2020:	PSV-ADO Den Haag	2-0
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-AZ	0-2
17 oktober 2020:	Sparta-ADO Den Haag	(uitgesteld)
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-Excelsior	(uitgesteld)

Onder 13

27 september 2020:	Excelsior-ADO Den Haag	3-2
3 oktober 2020:	PSV-ADO Den Haag	4-0
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-Willem II	5-1
17 oktober 2020:	Sparta-ADO Den Haag	(uitgesteld)
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-Excelsior	(uitgesteld)

Onder 12

26 september 2020:	ADO Den Haag-Roda JC	5-0
3 oktober 2020:	De Graafschap-ADO Den Haag	3-3
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-PSV	3-3
17 oktober 2020:	ADO Den Haag-Eindhoven	(uitgesteld)

David Philipp: debutant, invaller en matchwinner bij VVV-ADO Den Haag in ooievaarsmove.

Onder 11

26 september 2020:	ADO Den Haag-Sparta	10-8
3 oktober 2020:	FC Utrecht-ADO Den Haag	9-8
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-Emmen	21-2

Onder 10

26 september 2020:	ADO Den Haag-SVH 011	2-4
3 oktober 2020:	VCS JO11-ADO Den Haag	7-6
10 oktober 2020:	Die Haghe JO11-ADO Den Haag (oefenduel)	3-5

Onder 9

26 september 2020:	ADO Den Haag-WIK	11-2
3 oktober 2020:	ADO Den Haag-Quick	8-1
10 oktober 2020:	SJC JO9-ADO Den Haag (oefenduel)	4-17

ADO Den Haag Vrouwen

25 september 2020:	`ADO Den Haag-Heerenveen (Eredivisie Cup, 1e ronde)	2-0
2 oktober 2020:	ADO Den Haag-Heerenveen (competitie)	3-1
11 oktober 2020:	FC Twente-ADO Den Haag	0-2
16 oktober 2020:	ADO Den Haag-vv Alkmaar	(oefenduel)

Beloften

26 september 2020:	ADO Den Haag-PSV	2-3
3 oktober 2020:	FC Twente-ADO Den Haag	2-4
17 oktober 2020:	ADO Den Haag-PEC Zwolle	(oefenduel)

Onder 17

26 september 2020:	ADO Den Haag-Forum Sport JO16	2-4
3 oktober 2020:	GDA JO16-ADO Den Haag	5-0
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-Wilhelmus JO16 uitgesteld	0-3
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-Nootdorp JO16	(oefenduel)

Onder 16

26 september 2020:	ADO Den Haag-HVC'10 JO15	2-0
3 oktober 2020:	Naaldwijk JO15-ADO Den Haag	2-2
10 oktober 2020:	ADO Den Haag-VELO JO15	3-3
24 oktober 2020:	ADO Den Haag-Quintus JO15	(uitgesteld)

EXTRA TIME!!!

Er gebeurde na de officiële deadline van deze ADO Den Haag Post nog te veel om niet mee te nemen en te wachten op het volgende nummer. Daarom deze toegift, de Extra Time zeg maar.

- De bovenste foto symboliseert de ‘revival’ van ADO Den Haag in de thuiswedstrijd tegen AZ, waartegen vanuit schier kansloze positie het alsnog 2-2 werd. Op de foto wordt Milan van Ewijk gefêteerd vanwege de eerste Haagse treffer in dat duel.

- Foto nummer twee is de doeltreffende kopbal van Luuk Koopmans, de doelman met het Gouden Hoofd, die de bekerontmoeting met Sparta van een gruwelijke martelgang als kijkspel in de dying seconds van de reguliere speeltijd veranderde in een sensationele en voor ADO Den Haag gunstige ontknoping.

- En als je het hebt over scorende keepers, dan ontkom je niet aan de herinnering aan 11 augustus 2015, toen ADO’s toenmalige doelman Martin Hansen zijn ploeg aan een punt (2-2) hielp in de thuiswedstrijd tegen PSV met een doelpunt die de historie inging als ‘De Ge(hak)tbal’.

Zwartwitte historie in kleur

Het is nu nauwelijks voor te stellen, dat er geen kleurenfoto's en bewegende beelden De beroemdste foto van ADO op weg naar haar eerste prijs: de landstitel. Dat geschiedde op 21 juni 1942, toen Joop Eversteijn met zijn snoekduik de roodgroenen definitief de richting naar de hoogste nationaal voetbaleer wees door AGOVV op een achterstand van 3-2 te zetten. Het propvolle Zuiderpark zag, dat de thuisclub uiteindelijk met 5-2 zou triomferen. Van die prachtgoal van van Eversteijn waren foto's en filmbeelden. Alleen niet in kleur. En daarin heeft Raymond Arkesteijn nu verandering gebracht. En zie hoe mooi de verschillen zijn... Trouwens, als er in 1942 al social media hadden bestaan dan was die doel treffende snoekduik wis en zeker viraal gegaan. De héle wereld over!